

Ikt. sz.: GAB-41/24-2/2019.

GAB-17/2019. sz. ülés
(GAB-38/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági bizottságának**
2019. november 12-én, kedden, 8 óra 02 perckor
az Országház Tisza Kálmán termében (főemelet 37.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása</i>	5
<i>Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	5
<i>Szijjártó Péter beszámolója</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	9
<i>Szijjártó Péter válaszai</i>	14
<i>A fiatalkorúak dohányzásának visszaszorításával és a nemdohányzók védelmével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/6576. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	27
<i>A pénzügyi közvetítőrendszert, valamint az államháztartást és a gazdasági stabilitást érintő egyes jogszabályok módosításáról szóló T/7842. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	29
<i>Egyes energetikai tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló T/7846. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	29
<i>Az egészséges táplálkozás érdekében a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló T/6860. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	30
<i>Molnár Gyula előterjesztése</i>	30
<i>Határozathozatal</i>	31
<i>Egyebek</i>	31
<i>Az ülés berekesztése</i>	31

Napirendi javaslat

1. Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. A fiatalok dohányzásának visszaszorításával és a nemdohányzók védelmével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6576. szám)
(Lázár János, Nyitrai Zsolt, Hadházy Sándor (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
3. A pénzügyi közvetítőrendszert, valamint az államháztartást és a gazdasági stabilitást érintő egyes jogszabályok módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7842. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
4. Egyes energetikai tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat (T/7846. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
5. Az egészséges táplálkozás érdekében a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6860. szám)
(Molnár Gyula (MSZP) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
6. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Bánki Erik (Fidesz), a bizottság elnöke

Hadházy Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Manninger Jenő (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Seszták Miklós (KDNP), a bizottság alelnöke
 Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd), a bizottság alelnöke
 Tóth Csaba (MSZP), a bizottság alelnöke
 Barcza Attila (Fidesz)
 F Kovács Sándor (Fidesz)
 Riz Gábor (Fidesz)
 Szatmáry Kristóf (Fidesz)
 Varga Gábor (Fidesz)
 Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)
 Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)
 Székely Sándor (független)

Helyettesítési megbízást adott

Witzmann Mihály (Fidesz) Manninger Jenőnek (Fidesz)
 Dr. Seszták Miklós (KDNP) megérkezéséig Hadházy Sándornak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin bizottsági főmunkatárs
 Dr. Bósi Ferenc bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter
 Frész Miklós főosztályvezető (Miniszterelnöki Kormányiroda - NVTNM)
 Dr. Zsolnai Aliz főosztályvezető (Pénzügyminisztérium)
 Dr. Kádár Andrea Beatrix helyettes államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium)
 Molnár Gyula országgyűlési képviselő (MSZP)
 Csárdi Antal országgyűlési képviselő (LMP)

Megjelentek

Menczer Tamás államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
 Dr. Sztáray Péter András államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
 Joó István helyettes államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 02 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Sok szeretettel köszöntöm a Gazdasági bizottság tagjait, a tisztelt megjelent kollégákat a mai bizottsági ülésen.

Külön köszönöm képviselőtársaimnak, hogy a korai időpont ellenére is eljöttek, és biztosítják a határozatképességet. Miniszter úr zsúfolt és sűrű programja ezt kívánta meg tőlünk, hogy 8 órakor kezdjük az ülést. A kiküldött meghívót mindenki időben megkapta. Kérdezem, hogy ehhez képest van-e a napirendi pontokkal kapcsolatos kiegészítési javaslata bárkinek is. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, ki az, aki ezzel a tartalommal a mai ülés napirendjét elfogadja? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ellenvélemény? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* Nem volt. A bizottság tehát egyhangú döntésével fogadta el a mai ülés napirendjét. A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy a bizottságunk határozatképes, így munkáját megkezdheti.

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Az 1. napirendi pont keretében miniszteri meghallgatásra kerül sor. Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény alapján a miniszterek meghallgatását kell minden évben megejtenie a bizottságnak, és miután Szijjártó Péter külgazdasági területet is visz külügyminiszterként, ezért a Gazdasági bizottságnak évről évre megvan az a joga és egyben lehetősége is, hogy miniszter urat az elmúlt év eseményeiről és a jövő év kilátásairól meghallgassa. Köszöntöm miniszter urat és államtitkár-kollégáit a bizottsági ülésen. Megadom a szót a miniszter úrnak. A meghallgatás a szokásos menetrendben történik: miniszter úr exozéját követően a képviselőtársaim kapnak lehetőséget arra, hogy kérdéseket tegyenek fel, illetve véleményt fogalmazzanak meg, utána pedig miniszter urat arra kérem, hogy az elhangzott kérdésekre, felvetésekre válaszoljon. Ön é a szó.

Szijjártó Péter beszámolója

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat is. Persze, hogy mi van korán vagy mi nincs, az relatív. A bencéseknél háromnegyed hatkor van a reggeli mise, tehát most már azért relatíve későn is lehetnénk. Köszönöm a képviselőtársaimnak, hogy lehetőséget adnak arra, hogy az elmúlt másfél esztendő eseményeiről gondolatokat, illetve véleményt cseréljünk, hiszen körülbelül másfél éve járhattam itt, a Gazdasági bizottságban utoljára, amikor a tavalyi parlamenti választásokat követően a miniszterjelölt meghallgatására volt szíves sort keríteni ez a testület.

Ha az elmúlt másfél év világgazdasági és magyar gazdasági eseményeit vizsgáljuk, akkor azt gondolom, hogy abban talán kevésbé lehet vita közöttünk, hogy egy új világgazdasági korszakba léptünk, lépünk bele. Olyan mélységű, gyorsaságú és olyan átfogó változások történtek, történnek a világgazdaságban, amelyek semmiféleképpen sem teszik a túlzás kategóriájába az „új világgazdasági korszak” megfogalmazást. Az elmúlt években olyan új technológiák ütötték fel a fejüket, amely technológiák talán néhány évvel vagy hónappal ezelőtt is az elképzelhetlenség vagy

a tudományos fantasztikum kategóriájába tartoztak, és amely új technológiák ma már a siker alapvető előfeltételeivé váltak.

Szintén jellemzője ennek az új világgazdasági korszaknak, hogy le kell számolnunk azzal a régi dogmával, amely úgy szól, hogy a tőke nyugatról áramlik keletre, és ott olcsóbb munkaerőt keres. Mára ezek a folyamatok kétirányúvá váltak. Be kell látni, hogy az új világgazdasági korszak változásainak a tempóját meghatározó újítások, technológiai fejlesztések egy része ma már keletről érkezik, így a tőkeáramlások is kétirányúságot vettek. Ez az európai gazdaságban kifejezetten tetten érhető, hogy mást ne mondjak, nézzék meg a nyugat-európai vállalatok közül azok listáját, akiket az elmúlt hónapokban vagy években éppen kínaiak, japánok, vagy koreaiak vásároltak fel, meg fognak lepődni a lista hosszúságán. Ezzel a világgazdasági változáshalmazzal, az új világgazdasági korszakkal párhuzamosan a magyar gazdaság is egy dimenzióváltás állapotába került, amikor is egy termelésorientált gazdaságból egyre inkább fejlesztésorientált gazdasággá alakulunk át. A magyar gazdaság gerincoszlopát adó autóipar óriási változásokon megy keresztül, és az elmúlt hónapok eseményeit nézve nyugodt lelkiismerettel mondhatjuk, hogy ahogy a hagyományos ipari korszakban Magyarország ennek a fontos iparágnak az európai zászlóshajójává vált, úgy a modern, magas hozzáadott értékű, kifejezett technológiai újításokra és fejlesztésekre alapuló új autóipari korszakban is az európai zászlóshajók közé kerültünk. A magyar gazdaság versenyképességét ebben a megújult nemzetközi térben világosan mutatja az a tény, hogy amíg 92.-ek vagyunk a világon a lakosságunk tekintetében, addig a 34. legnagyobb exportteljesítményt nyújtottuk a tavalyi esztendőben.

Ha megengedik, szeretném tájékoztatni önöket arról, hogy a tavalyi év végén megdöntöttük a magyar gazdaságtörténet exportrekordját, és a magyar gazdaságtörténet beruházási rekordját is. A tavalyi esztendőben 104,8 milliárd eurónyi exportja volt a magyar gazdaságnak, soha korábban ilyen magas összegű exportra a magyar gazdaság nem volt képes. 100 milliárd euró fölött is csak egyszer tudtunk exportálni 2018-at megelőzően, mégpedig 2017-ben. Ezáltal a világ azon 35 gazdasága közé kerültünk, amely egy esztendő alatt 100 milliárd eurónál nagyobb exportvolumen tud előállítani. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy mindezt úgy értük el, hogy a világon a 92.-ek vagyunk lakosságunk tekintetében. Ha 2010-hez képest vizsgálom - mert szerintem úgy korrekt, kormányzati ciklusok szempontjából -, 47 százalékkal növeltük a magyar exportteljesítményt, ami azt mutatja, hogy a nemzetközi térben egyre versenyképesebbek vagyunk, 2014-hez képest pedig 24 százalékkal.

Ami az idei esztendőt jelenti, az idei esztendő első nyolc hónapjában a magyar exportteljesítmény 72,2 milliárd euró volt, ami pedig 4 százalékkal magasabb, mint a tavalyi esztendő első nyolc hónapos rekordadata, ezért jó esélyünk van arra, hogy az idei esztendő végén is minden idők legmagasabb magyar exportteljesítményére lehessünk büszkék. Ezzel párhuzamosan a kereskedelmi forgalmunk is rekordot dönt. Tavaly volt az első év, hogy 200 milliárd euró fölé ment Magyarország kereskedelmi forgalma.

Egy nagyon fontos mutatószám az export és a GDP hányadosa, mutatja a nemzetközi gazdaságba történő beágyazottságot, mutatja a nemzetközi versenyképességet. A tavalyi évben az exportunk és a GDP aránya 84,9 százalék volt, a visegrádi országok átlaga 78,8 százalék, talán ez a versenyképesség szempontjából legfontosabb összehasonlítás, míg az Európai Unió átlaga 46,2 százalék. Az Európai Unióban ezzel az arányunkkal a hatodik helyen állunk, Luxemburg, Málta, Írország, Szlovákia és Szlovénia előz meg mindet, tehát egy visegrádi ország van, Szlovákia a negyedik helyen, egy körülbelül feleakkora gazdaság, mint a magyar. Összességében

azt tudom önöknek mondani, hogy a tavalyi esztendőben 41 országban döntöttük meg a magyar exportrekordot, de 109 országba többet exportáltunk, mint egy esztendővel korábban.

Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy a tavalyi esztendőben megdöntöttük a magyar beruházási rekordot, s ehhez képest még azt is szeretném önöknek bejelenteni, hogy az idei esztendő első tíz hónapjának adatai alapján megdöntöttük már most minden idők legmagasabb beruházási adatát. Tehát az idei esztendőben, október végéig több beruházás érkezett Magyarországra, mint a tavalyi rekordév egészében. Ugyanis október 31-éig 61 nagyberuházásról kötöttünk megállapodást, amelyek összesen 1481 milliárd forintnyi beruházást hoznak Magyarországra. Ez már több, mint a 2018-as rekordév egésze. Ezek összességében 9682 új munkahelyet jelentenek, és ezekhez összességében a kormány 129 milliárd forintnyi készpénztámogatást biztosított. Tehát most már alatta vagyunk a 10 százalékos támogatás/beruházási volumen aránynak.

Szeretném önöket tájékoztatni arról is, hogy amíg 2017-ben a beruházásösztönzési rendszeren keresztül Magyarországra érkezett beruházások által létrehozott munkahelyeken az átlagos bruttó fizetés 304 ezer forint volt, addig a tavalyi év végén 420 ezer forint, az idei esztendő első tíz hónapjában pedig 458 ezer forint. Ez nyilvánvalóan két tényezőtől áll össze. Összeáll egyrészt az általános bérnövekedésből, és összeáll abból a tényezőtől, hogy a Magyarországra érkező beruházások hozzáadott értéke, technológiai színvonala és kutatás-fejlesztési tartalma is egyre bővül.

Szeretném tájékoztatni önöket arról, hogy az idei esztendő első fél éve volt az első olyan fél év, amikor nem Németországból érkezett a legtöbb beruházás Magyarországra, hanem a Koreai Köztársaságból. Második helyen végeztek a németek, harmadik helyen pedig a japánok. Ennyit a keleti nyitás indokoltságáról vagy nem indokoltságáról. A Koreai Köztársaságból és a Japánból érkező beruházások szinte kizárólag az új elektromosautó-ipar terén érkeztek Magyarországra. Óriási küzdelem zajlik azért Európában, hogy a hagyományos autóiparban felhalmozott tapasztalatok és kapacitások után hova érkeznek az új, modern, elektromosautó-ipar beruházásai. Ebből a szempontból több nagy csatát is sikerült megnyernünk, és az Európába keletről érkező, alapvetően nagy nyugati vállalatokkal vagy joint venture-ként, vagy szoros együttműködésben letelepülő beruházások egy jelentős része ide, Magyarországra érkezett. Ennek magyarázata az tehát, hogy az első tíz hónapban tíz nagyberuházás érkezett Koreából, négy pedig Japánból, majdnem 3 milliárd eurónyi összértékben. Ezek mind-mind az elektromosautó-iparhoz kapcsolódnak.

Tájékoztatom önöket arról is, hogy Komárom-Esztergom megye most először áll az első helyen a beérkezett beruházások tekintetében, az első tíz hónapban 11 nagyberuházást sikerült Komárom-Esztergom megyébe hozni. Pest megyébe 9, Budapestre 6 nagyberuházás érkezett, és ami a beruházásösztönzés területifejlettség-kiegynélítése szempontjából fontos szempont, hogy Szabolcs-Szatmár-Bereg, Baranya és Borsod-Abaúj-Zemplén megyébe is az év első tíz hónapjában 5-5 nagyberuházást sikerült hozni.

Tisztelettel tájékoztatom önöket, hogy az új világgazdasági korszaknak, és a magyar gazdaság dimenzióváltásának megfelelően új beruházásösztönzési rendszert léptettünk életbe, amely a munkahelyteremtést mint előfeltételt már nem használja a költségvetési támogatás odaítélésekor, tehát innentől kezdve kizárólag technológiai fejlesztésre, új folyamateljárásokra, új technológiák behozatalára, új termelési technológiák behozatalára vonatkozó beruházások kaphatnak készpénztámogatást. Alapvetően a 10 millió euró a beruházási minimumfeltétel, ez alól hat megye a kivétel,

ahol 5 millió eurónyi beruházás esetében már nyújtható az egyedi kormánydöntésen alapuló vissza nem térítendő költségvetési támogatás.

Tisztelettel tájékoztatom önöket arról is, hogy a magyar gazdaság versenyképessége érdekében az Eximbankból való hitelfolyósításunk 2018-ban is, immár az egymást követő ötödik évben meghaladta a 300 milliárd forintot. A bank hitelállománya jelenleg 808 milliárd forint. A magyar mikro-, kis- és középvállalkozások egyre nagyobb mértékben veszik igénybe az Eximbank hiteltermékeit. Amíg 2017-ben összesen 1212, addig tavaly már 1411 kkv volt az ügyfeleink között. Most az idei első fél év végén pedig 1547 magyar kis- és középvállalkozás számára nyújtottunk hitelt. Az ügyfelek 88 százaléka egyébként mikro-, kis- és középvállalkozás, és a teljes hitelállomány 40 százalékát ők birtokolják.

Tisztelettel tájékoztatom önöket arról is, hogy 2018-ban 190 milliárd forinttal járultak hozzá az eximbanki hitelkihelyezések a nominális GDP-hez, az idei esztendő első három negyedévében pedig 92 milliárd forinttal. A költségvetés bevételeit tavaly 67,5, idén az első három negyedévben pedig 32 milliárd forinttal tudtuk ezáltal növelni.

Szeretném a tisztelt képviselőtársaim figyelmét felhívni arra is, hogy a világgazdasági korszakváltás még öldöklőbb küzdelmet fog jelenteni a külgazdasági térben, még öldöklőbb küzdelem fog zajlani a beruházásokért és az exportlehetőségekért. Látszik az, hogy amikor egy-egy nagyberuházásért versenyzünk, akkor olyan vetélytársak merülnek fel, akik korábban nem szerepeltek az úgynevezett shortlisteken. Látszik, hogy Közép-Európa egyre versenyképesebb, hiszen az európai országok közül általában a visegrádi országok maradnak benne a beruházásokért folyó verseny utolsó fordulóiban, ugyanakkor azt látjuk, hogy a latin-amerikai, távol-keleti országok egyre vonzóbb beruházási célpontok lesznek, tehát nekünk velük is meg kell küzdeni. Amikor egy-egy költségvetési támogatás odaítéléséről van szó, akkor nyilván nálunk kötöttséget jelentenek a különböző európai uniós jogszabályok, amelyek sem a latin-amerikai, sem a távol-keleti országokat oly szigorúan nem kötik, mint minket, mondhatnám, semennyire. Ez egy mindenképpen figyelembe veendő szempont, tehát nekünk olyan támogatási és vonzerőt növelő csomagokat kell összeállítani, amelyek az Európai Unió szabályrendszerének próbáját is kiállják. Emellett pedig azon magyar vállalatok számára, akik a nemzetközi piacokon versenyképesen tudnak megjelenni, elindítottuk a kiemelt exportörpartnerségi programot, amelyen keresztül segítjük a nemzetközi piacokon versenyző magyar cégeket, hogy meg tudják állni a helyüket.

Azt kell figyelembe vennünk, hogy mindenki ezt csinálja. Tehát, amikor egy-egy beruházásért versenyzünk, akkor természetesen versenyzünk a másik ország támogatási sémáival is; versenyzünk azzal, hogy ki, mennyi és milyen formájú támogatást tud biztosítani egy-egy beruházáshoz. Tehát itt nem az történik, tehát az egy hamis narratíva, mondhatnám, hazugság, hogy kizárólag mi, magyarok adunk támogatást a beruházásokhoz; minden egyes beruházásért folyó versenyben az állami támogatási rendszerek is versenyeznek. Ugyanígy van ez az exportpromóció tekintetében. Ebben a küzdelemben nekünk, magyaroknak egy tízmilliós országgént részt kell venni. Be kell látnunk, hogy a piacunk mérete nem akkora, hogy egy-egy nagy nemzetközi vállalat kizárólag a magyar piacra fókuszáló gazdasági stratégiát folytasson.

Nagyjából itt állunk, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim. Tehát még egyszer szeretném megismételni: a tavalyi esztendőben megdőlt a magyar gazdaságtörténet export- és beruházási rekordja, az idei esztendőben már megdőlt a beruházási rekord, és jó esélyünk van arra, hogy az exportrekord idén is megdőljön.

Tisztelettel állok a bizottság rendelkezésére kérdések és vélemények tekintetében természetesen, és még egyszer köszönöm a lehetőséget, elnök úr.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Képviselőtársaimé a lehetőség, hogy kérdéseket tegyenek fel, esetleg véleményt mondjanak. *(Jelzésre:)* Székely Sándor úr kért először szót. Öné a szó.

SZÉKELY SÁNDOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Külügyminiszter Úr! Nagyon impozáns volt ez a beszámoló, és tényleg tagadhatatlan, hogy itt történnek dolgok. Ismervén a magyar történelmet, mindig tudjuk, azt azért lehet tudni, hogy Magyarország lavírozik mindig a Kelet és a Nyugat között, és őszintén szólva nem is tehet mást méreténél és a geopolitikájánál fogva. De azért egy-két dolgot érdemesnek gondolok megkérdezni.

Kezdjük azzal, most olvastam ezt a mai hírt, nem tudom, hogy hallotta-e, hogy Matolcsy úr arról beszélt, hogy ő inkább kriptovalutára váltaná az eurót. Tehát, hogy arról kezdtek el beszélni a magyar kormány egyes meghatározó szereplői, hogy akkor esetleg mi más valutaövezetben is kezdenénk működni, és hogy erről mit kell gondolni. Főleg akkor, amikor azt mondja ön, hogy akkor most itt ez az európai dolog kezd kifulladásra, és most akkor jön a Kelet, és örülünk annak, hogy egyre több befektető jön hozzánk keletről. Lehet-e ezt úgy értelmezni, hogy akkor Magyarország gazdaságilag elfordul az Európai Uniótól vagy a nyugati partnereitől, és innentől kezdve most már tényleg az lesz, hogy Kínára, Oroszországra, Koreára és ezekre a partnerekre fogunk támaszkodni, amikor a gazdaságunkat építjük? Kérdezem, hogy bár nagyon jó hallani, hogy itt rengeteg új munkahely épül, de egyrésztől mit kezdünk azzal a dologgal, hogy a régi beruházásoknál - Dunaferri, Audi -, ott most ugye elkezdődött egy létszámleépítés, várható-e további létszámleépítés. Tervezi-e az állam, mint ahogy azt már sokszor tervezte, hogy a Dunaferri esetleg államosítja? Ön azt mondta 2016-ban, hogy a Dunaferri nagyon kell ahhoz, hogy itt komoly ipar lehessen. Ha jól tudom, itt a Paks II-vel kapcsolatban is lesz a Dunaferri munkája, de épp most küldtek el 350 embert. Kérdezem, hogy ez mennyire befolyásolja a terveket.

Azt is szeretném kérdezni - meghallgattuk, hogy elképesztő mennyiségű pénz jön Magyarországra befektetésekben, és épülnek a cégek, és nagy bevétel van -, hogy ez mikor fog lecsorogni az átlagmagyarokhoz, hiszen Magyarországon az átlagbér még mindig közelébe sincsen az ezer eurónak. Arról beszélgettünk, hogy talán 650-700 euró az átlagbér, ez elképesztően alacsony, leginkább a megélhetési költségekhez képest.

A Gazdasági bizottságban beszéltünk róla egy kollégájával, hogy munkásszállóprogram van azoknak az embereknek, akik dolgoznak, vagy akár külföldről jönnek ide. Rengetegen jönnek hozzánk Ukrajnából, Szerbiából, és ez nagyon pozitív dolog - gondolom én, hogy mondják önök, hogy ezeknek munkásszállóprogramot indítunk. Lesz-e olyan bérlakásprogram Magyarországon azoknak, akik, mondjuk, nemcsak egy-két évet jönnek ide dolgozni, hanem, mondjuk, magyar állampolgárok, és itt élnének a családjukkal, és ezzel megkönnyítené az életüket, hogy egy magyar átlagcsaládnak, amely tagjai nem 500 ezer forintért dolgoznak egy cégnél, hanem, mondjuk, 150 ezer forintért, és ápolók meg rendőrök meg tűzoltók, és ilyen haszontalan munkákat végeznek - azoknak mikor lesz az, hogy nem negyven évet kell dolgozni egy lakásért, hanem, mondjuk, csak párat? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony kért szót. Öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm szépen miniszter úrnak a beszámolóját, bár néha én úgy éreztem, mintha egy jó akciófilmben lennénk, hogy harcolunk, új dimenzióba léptünk, és minden csodás, és a harcok után a jó győzedelmeskedik, és a gonosz el fog tűnni.

Én konkrétan néhány olyan kérdést szeretnék feltenni, ami nem volt annyira sikeres az elmúlt másfél évben. Pontosán a beruházásokért vívott harcok miatt hozta létre a kormány néhány évvel ezelőtt a kereskedőházak működését, ami az elmúlt hat évben kilencmilliárd forint veszteséget termelt. A kereskedőházak létrehozásának a célja az lett volna, hogy támogassák a kormány külgazdasági stratégiáját, főleg az eddig kevésbé hangsúlyos piacokon, például Ázsiában, Afrikában és Dél-Amerikában. Az egymást követő veszteséges évek után azonban tavaly bejelentették, hogy az MNKH megszűnik, majd legalábbis egybeolvad a leányvállalatával, és a fúzióból pedig létrehozta egy új társaságot. Egyébként miniszter úr is elmondta, hogy a magyar export 80 százaléka még mindig az EU tagállamaiba irányul. A létrehozott kereskedőházakat lényegében a veszteségek miatt világszerte bezárták, ha jól tudom, egyedül most már csak a Törökországban létrehozott kirendeltség működik. Szeretném megkérdezni, hogy ki a felelős ennek a 9 milliárd forint hiánynak a létrejöttéért, és hogyan alakulhatott ki ez, hogy hat év alatt, öt éve folyamatos veszteséget termeltek ezek a kereskedőházak.

A következő kérdésem az lenne, hogy Magyarország 14 milliárdos hitelt ad Kenyának, 11 milliárdos hitelt a Zöld-foki Köztársaságnak. Jelenlegi árfolyamon átszámítva összesen 25 milliárd forintnyi hitelt nyújtott Magyarország e két országnak, 50 millió dollár keretösszegű kötött segélyhitel felajánlása történt meg a Kenyai Köztársaság részére, míg a Zöld-foki Köztársaságnak 35 millió eurós segélyhitelt ajánlottunk fel vízgazdálkodási és öntözési kapacitásfejlesztési projektek megvalósítására. Szeretném megkérdezni miniszter urat, hogy az elmúlt években milyen országoknak és mekkora keretű hitelt folyósított Magyarország.

A harmadik kérdésem, ami elég nagy port kavart, hogy Magyarország 31 millió euróért vásárolt kikötőt Triesztben. Maga a szakma is értetlenül áll ez előtt, hogy mi szükségünk van erre a kikötőre. Nem igazán tudta a kormány megmagyarázni, mert amire magyarázatot kaptunk, hogy milyen szállítmányozást akarnak elérni, maga a szakma sem érti, mert azon a területen nem lehet a kikötőbe konténereket bevinni. Miért volt szükség erre a vásárlásra? Lényegében nyugtassa meg miniszter úr a magyar lakosságot, hogy ez nem egy kidobott pénz lesz a magyar adófizetők pénzéből. Tényleg szeretnénk hallani miniszter úr szájából, hogy miért volt szükség erre a vásárlásra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mellár Tamás alelnök úr kért szót. Öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Ön említette a beszédében, azzal indított, hogy új világgazdasági korszakba léptünk, és ennek egyik fontos meghatározó elemének tekintette ön azt, hogy keletről is érkezik a technológia, és ebből következően nekünk erőteljesen kelet felé is kell orientálódnunk.

Azt szeretném öntől kérni, hogy a két legfontosabbnak látszó - legalábbis politikailag bizonyosan - keleti partnerünk, Oroszország és Törökország vonatkozásában legyen szíves, említse meg, hogy az exportunknak és az importnak

hány százaléka kapcsolódik az orosz piachoz, illetve a török piachoz, és esetleg arról is szeretnék hallani példát, hogy milyen technikai, technológiai transzfereket kapunk ezekből az országokból, tehát, hogy a nyugati technológiai transzfert hogyan tudjuk keletre átváltani, mert az eddigi tudásom szerint főként csak Dél-Korea és Kína jöhetett volna számításba e vonatkozásban. Kína kapcsán említette a koreai beruházást az elektromosautó-iparba, amelynek bizonyosan van perspektívája, ugyanakkor nem említette a Huawei-beruházást, tehát azt, hogy az 5G-hálózat kiépítésében a kínai partner is segítséget fog nyújtani nekünk. Ezzel kapcsolatban azt szeretném kérdezni, hogy nem lát-e nemzetbiztonsági kockázatot e tekintetben, hiszen az Egyesült Államok igen erőteljesen bírálta ezt a céget. Nem lett volna-e célszerűbb az Európai Unión belül maradni, amikor ezt a rendszert kiépítjük? Tehát, ha, mondjuk, a svédekkel és a finnekkel működtünk volna együtt.

Őn említette, hogy a tavalyi esztendőben jelentős exportbővülés ment végbe, és az exportunk rekordot ért el. Azt szeretném megkérdezni öntől, hogy ennek az exportnak vajon hány százaléka az, amely magyar tulajdoni többségű vállalkozásokhoz köthető, és hány százalék az, ami külföldihez, és a magyar tulajdoni többségű vállalkozásokhoz köthető exportnak mekkora része az, amely a high-tech iparágakban, tehát olyan termékekben öltött testet, amelyek magasan feldolgozott, magas hozzáadottérték-tartalmú termékeket képviselnek, illetve mekkora arány az, amely nyers terméket, mezőgazdasági terméket tartalmaz, mert azt gondolom, hogy ahhoz, hogy jól értékeljük ezt a sikert, erre is szükség van.

Aztán a továbbiakban ön azt is említette, hogy egy beruházási rekord is megdőlt, hiszen hatalmas mennyiségű beruházás valósult meg az elmúlt esztendőben. Itt is kíváncsi lennék részletekre, hogy ennek a beruházási rekordnak vajon mekkora része volt állami beruházás, mekkora magánberuházás, illetve azon belül épület- és gépberuházás, mert hiszen itt is nagyon fontosak a részletek, ugyanis, ha az állami és az építő jellegű beruházás domináns, akkor ez bizony nem nagyon járult hozzá a technikai, technológiai megújításhoz, a negyedik ipari forradalom megvalósításához Magyarországon.

Említette aztán a továbbiakban ön azt is, ha jól írtam le, hogy 129 milliárd forintnyi állami támogatást adtak a külföldi cégeknek, és 9200 vagy kilencezer-valahány száz munkahely keletkezett. Ha ezt én gyorsan elosztom, akkor azt kapom, hogy 14 millió forintba kerül nekünk egy munkahely megteremtése - ha nem teljesen pontos adat, akkor kérem, nézze el ezt nekem. Azt gondolom, azt gyanítom, sőt sokfajta számítás van erre vonatkozóan, hogy a magyar kis- és középvállalkozások támogatásával ennél jelentősebb mennyiségű munkahelyet lehetne teremteni, ennek legalább háromszorosát. Vajon mi indokolja ezt, és mi indokolja azt, hogy példának okáért a BMW-beruházás olyan mennyiségű támogatást kapott, hogy egyes források szerint négyévnél kiadásait fedezni tudja? Tehát négy év után akár a BMW össze is csomagolhat, és azt mondhatja, hogy tulajdonképpen elmegy, és nincs igazából a dolgon vesztesége, figyelembe véve azt egyébként, hogy az autóiparban egy jelentős átrendeződés megy végbe az elektromos autók felé. Gyanítom egyébként, hogy az elektromos autókat nagy többségében a nyugat-európai autógyártók nem Magyarországon fogják elképzelni, hanem sokkal inkább az anyaországban, hiszen ez egy magas profittartalmú termék lesz. Ebből következően ezeket általában az anyaországban szokták előállítani, és a kevésbé fejlett országokba azokat a termékeiket viszik ki, amelyek a termékéletgöriben már lefelé menő szakaszokban vannak. Így ezt még tudják ott működtetni és használni, mert az alacsony munkabérek lehetővé teszik, hogy valamekkora profitmennyiség legyen benne.

Vagyis tehát összességében azt szeretném öntől megkérdezni, hogy vajon ez a fajta gazdaságpolitika, ami egyfelől keleti orientációjú, másfelől pedig továbbra is az

összeszerelő üzemekben látja a jövőt, vajon ez mennyire lesz ön szerint ebben a korszakváltásban fenntartható. Én azt gyanítom, hogy nemigen, és időszerű lett volna átállni, és próbálni valódi versenyképességet teremteni úgy, ahogy azt, mondjuk, a skandináv országok megvalósították. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szatmáry Kristóf képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Mielőtt a két kérdést föltenném, csak arra reagálnék, hogy talán ellenzéki képviselőtársaim némelyike itt a hazai autóipar kapcsán fogalmazta meg kételyeit. Azt gondolom, hogy talán le kell menni Kecskemétre, és megkérdezni, hogy ott egy komoly nyugat-európai multi autógyára mit eredményezett a város életében, technológiai és egyéb fejlődésében. Azt gondolom, hogy Magyarország nagyon büszke lehet arra, hogy nagyon komoly versenyben a nyugat-európai vagy akár távol-keleti országok Magyarországra hozzák a termelést. Azt gondolom, hogy ez a nemzetgazdaság, az ott élő emberek számára a jövőt jelenti.

Amit én szeretnék kérdezni a miniszter úrtól, az alapvetően a hazai kis- és középvállalkozások exportlehetőségei kapcsán, talán, ha néhány szót szólna a környező országokkal való gazdasági együttműködésről, illetve az ott indult programokról, hiszen jól tudjuk, hogy a hazai kis- és középvállalkozások első lépcsője a világpiac felé általában a környező országokban való megjelenés, a környező országokban való gazdasági kapcsolatok kiépítése, nem beszélve a környező országokban élő magyar vállalkozások, és az ottani ilyen jellegű támogatások tekintetében. Egy példa erre, hogy ha jól tudom, a környező országokkal való gazdasági együttműködés mértéke meghaladja a francia-magyar kapcsolatokat, tehát jó néhány nyugat-európai országhoz képest már ezek a kapcsolatok a hazai kkv-k számára sokkal fontosabbak, illetve miniszter úr is említette a visegrádi országokat. Ma már nagyon sok helyen, szerencsére nemzetközi tárgyalásokon is a régió jelenik meg. Itt a kérdésem arra vonatkozna, hogy a többi visegrádi országgal való gazdasági kapcsolataink hogyan alakulnak, és milyen lehetőségek vannak az előttünk álló időszakban. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tóth Csaba alelnök úr kért szót. Öné a szó.

TÓTH CSABA (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Nagymértékű exportnövekedésről tájékoztatott minket, ugyanakkor nem esett szó az importról, hogy ez hogy változott. Engem érdekelne az, hogy a külkereskedelmi többlet hogy alakult az elmúlt esztendőben, és milyen lett a magyar külkereskedelmi mérleg ennek vonatkozásában.

Illetve még egy kérdésem lenne - a kkv-szektor is említette -: az export tekintetében hogy alakult a magyar kkv-szektor beszállítói hányada, hogy részesedtek ebből a hazai kkv-k. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, van-e még hozzászólási igény. *(Jelzésre:)* F Kovács képviselő úr, parancsoljon!

F KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Örvendetes adatok láttak napvilágot, hogy egyre több beruházás van Magyarországon, de a másik lábuk ezeknek a beruházásoknak, ha mi is

terjeszkedünk, akár a Nyugat-Balkán, akár Közép-Ázsia irányába. Én azt látom, hogy a magyar gazdaságnak vannak külföldi terjeszkedési irányai. Ha jól látom, ez a Nyugat-Balkánon már sikeres. Melyek ezek a régiók, ahol sikeresen léphet fel egy Magyarország méretű ország, és hol vannak akár tradicionális lehetőségeink akár külföldi gazdasági terjeszkedésre? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony kért szót. Öné a szó.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nem véletlenül vártam a végéig, ugyanis láttam, hogy talán már többen nem fognak hozzászólni, és meghallgattam a többi képviselőtársam kérdéseit. Visszacsatolnék arra, hogy a munkaerőpiacon a magyarországi és külföldi munkavállalók hazai megjelenése hogyan változik, milyen hosszú távú prognózisok készültek ezekről a beruházásokról. Ugyanis ön említette, hogy zömében ezek távolkeleti országok. Vajon hozzá-e ők azokat a munkavállalókat is ide, Magyarországra? Ezekben a szektorokban, amely cégek majd idetelepülnek, és a beruházási szerződéseket már megkötötték - hiszen ön arról számolt be, hogy ezek már tények -, ott milyen munkaerő-struktúra, milyen emberek fognak dolgozni, ugyanis ez rendkívül fontos, hogy ezekben a régiókban milyen eltérő kultúrájú emberek fognak majd megjelenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Amennyiben a bizottság tagjai részéről nincs további kérdés, Csárdi Antal képviselőtársunk is jelezte, hogy kérdezni szeretne a miniszter úrtól. Öné a szó, képviselő úr.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen. Én is köszöntöm miniszter urat, államtitkár urakat, és köszönöm én is a beszámolót. Azt gondolom, hogy képviselőtársaim széles körben feltették kérdéseiket, ezért nagyjából ott folytatnám, ahol ők abbahagyták, és két olyan területtel kapcsolatban tennék fel kérdést, amiről nem esett szó.

Az egyik a paksi bővítés, és a beruházáshoz kapcsolódó államközi hitel. Ön egy újabb ütemezési tervről állapodott meg orosz kormánytagokkal, és most már azt gondolom, hogy az a csúszás, ami a paksi beruházással kapcsolatban ma már tényként kezelhető, az már igen jelentős, és az a kérdésem, hogy mennyibe kerül a magyar gazdaságnak, a magyar adófizetőknek ez a csúszás, leginkább a visszafizetendő kamatok vonatkozásában. Pontosan tudjuk, hogy az eredeti szerződés szerint, ha jól emlékszem, '26-tól el kell kezdeni törleszteni ezt a hitelt. Szeretném kérdezni, hogy azok a tárgyalási kezdeményezések mennyire voltak sikeresek, amik arra vonatkoztak volna, hogy csak az átadás után kelljen elkezdeni a hitelt törleszteni. Ez volna a paksi beruházással kapcsolatban a kérdésem.

A másik pedig, hogy van előttünk ez a csodálatos Budapest-Belgrád-vasútvonal, ahol megvannak azok a számítások, amik igazolják, hogy a megtérülése ennek a gigaberuházásnak 2400 év. Ez örületes szám. Ezzel kapcsolatban kérdezném, hogy mi az álláspontja ezzel a beruházással kapcsolatban. Készült-e fenntarthatósági jelentés a Budapest-Belgrád-vasútvonal vonatkozásában, és ezt megismerhetjük-e? Azt gondolom, hogy ezek olyan releváns kérdések, amikre fontos, hogy válaszokat kapjunk. Ezt a beruházást nagyjából úgy tervezik, hogy kínai mérnökök végzik majd a tervezést, a földmérést, az előkészítő munkákat is. Gyakorlatilag nem látjuk azt, hogy egy teljesen kínai kivitelezésű beruházásban hol tudnak megjelenni a magyar gazdasági érdekek. Hol tudnak részt venni ebben a beruházásban azok a magyar kis-

és közép- vagy nagyobb vállalkozások, amelyek ebből profitálnak? Ki profitál ebből a beruházásból? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Miután a kérdések és a vélemények végére értünk, megkérem miniszter urat, hogy válaszoljon az elhangzott felvetésekre. Öné a szó, miniszter úr.

Szijjártó Péter válaszai

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Tisztelettel köszönöm képviselőtársaim felvetéseit, illetve kérdéseit. Székely Sándor képviselő úr kérdéseire a következő válaszokat tudom adni.

A jegybank egy független intézmény. Tehát, ha én most nekiállnék kommentálni a jegybank elnökének szavait, akkor olyan mezsgyére tévednék, ami szerintem - legalábbis mint kormánypárti politikus, főleg miniszter - nagyon ingoványossá válik. Én önnek itt euróban adtam beszámolást arról, hogy mik az exportadataink, és a magam részéről euró- és dolláralapon, meg talán forintalapon tudok önnek adatokat mondani a jövőben, úgyhogy én maradok ezen a területen, ha megengedik. Ön felvetette, hogy a keleti erő becsatornázása vagy annak a figyelembevételére hogy zajlik a magyar kormányzat részéről, és mivel ezt több képviselőtársunk is felvetette, hadd adjak egy általános helyzetképet itt önöknek.

Értem én azt, hogy úgy kell beállítani a magyar külpolitikát vagy a magyar külgazdasági politikát, mintha az egy Kelet által orientált politika lenne, de nem az. Ez egy kiegyensúlyozott politika. Ha önök megnézik, hogy nagy nyugati országok mennyi energiát meg kapacitást fektetnek abba, hogy a nagy keleti gazdasági potenciált képviselő országokkal kapcsolatot építsenek, kapcsolatot tartsanak fenn, onnan beruházásokat vonzzanak, oda exporttermék eljutását segítsék, akkor azt látják, hogy még mi is erősíthetnénk bőven. Mert ha, mondjuk, Oroszország esetét idehozom, ugye, Oroszországgal szemben szankciókat léptetett életbe az Európai Unió, aminek nyomán, majd azt Mellár professzor úr kérdésére részletesen el is mondanám, hogy hogyan esett vissza a magyar export. Ugyanakkor, ha megnézzük, a tavalyi esztendőben Németország 56 százalékkal növelte a kereskedelmi forgalmát Oroszországgal. Önök szerint ez egy hibás vagy helyes politika? Franciaország 40 százalékkal növelte a kereskedelmi forgalmát az oroszokkal tavaly egy esztendő alatt. Most már értjük persze, hogy miért volt a Macron-Putyin-találkozó, és Macron elnök úr miért jelentette be, hogy jövőre, májusban a győzelem napi ünnepeken hivatalos látogatást tesz Moszkvában. Ajánlom ezt figyelmükbe akkor, amikor Putyin elnök budapesti látogatását kommentálják.

Olaszország 37 százalékkal növelte a kereskedelmi forgalmát Oroszországgal, egy másik G7-es európai uniós tagország 37 százalékkal. A minket általában riportőrök által megfigyeltetni kívánt Hollandia 23 százalékkal növelte a kereskedelmi forgalmát tavaly az oroszokkal. Mi, magyarok, amióta a szankciók érvényben vannak, 8,5 milliárd dollárnyi exportlehetőségtől estünk el. Tehát, amikor arról beszélünk, hogy ki mennyire koncentrálnak a keleti országokkal való együttműködésre, akkor vegyük ezt is figyelembe, tisztelettel azt javaslom.

Vagy mondok önöknek még egy dolgot: kínai beruházások. Magyarországon van jelenleg 16 jelentős kínai beruházás. Ebből 11 globális felvásárlás eredménye. Tehát 11 vállalat úgy lett kínai Magyarországon, hogy egy kínai vállalat a világpiacon 3 esetben német, 3 esetben amerikai, 2 esetben svájci, 2 esetben kanadai, és még volt egy-egy ilyen eset, hogy nyugat-európai vagy észak-amerikai vállalatot vett meg. Hát most, hogy a Johnson Controlsból Yanfeng lett, arról a pápai munkás mit tehet? Vagy az, hogy a KUKA Roboticsot Németországban megvásárolta a kínai beruházó. Tehát,

amikor nyugat-európai partnerekkel erről egymással beszélgetünk, és felvetik, hogy micsoda mértékű kínai beruházás van Magyarországon, megkérdezem, miért adjátok el a vállalataitokat. Tehát 16 Magyarországon jelen lévő kínai beruházásból 11 globális vállalati felvásárlás eredménye, mind nyugat-európai és észak-amerikai cégek esetében.

Professzor úr felhozta a Huawei-ügyet. Professzor Úr! Nem dolgozunk együtt a Huawei-jel. Tudja, ki dolgozik Magyarországon együtt a Huawei-jel? A Vodafone meg a Deutsche Telekom. És azért épít 5G-hálózatot a Huawei Magyarországon, mert a két legnagyobb mobilszolgáltató vállalat, a Vodafone, amely nem magyar, hanem brit – NATO-tagállam -, és a Deutsche Telekom, amely nem magyar, hanem német - NATO- és EU-tagállam -, a Huawei-t bízta meg ezzel a munkával. Úgyhogy azt javaslom, hogy Londonban meg Berlinben kopogtassanak, aztán kérdezzék meg a Vodafone központjában meg a Deutsche Telekom központjában, meg a brit meg a német gazdasági minisztériumban, meg az Európai Unió versenyjoggal foglalkozó biztosánál, hogy ez hogy lehet, hogy a legnagyobb nyugat-európai vállalatok, amikor 5G-hálózatot építenek, akkor a Huawei-jel építetik. Hát kérdezem, hogy ehhez aztán nekünk mi közünk van! Néhány héttel ezelőtt felkértek arra, hogy legyek jelen a Vodafone gálaestjén, amin bejelentették az 5G-hálózat megépítését Budapesten. És ki építette nekik? A Huawei. És ki bízta meg őket? A Vodafone. Milyen nemzetiségű a Vodafone? Brit. A világ egyik legnagyobb brit vállalata. Tehát az a tiszteletteljes kérésem, hogy legalább a legalapvetőbb tényeket tartsuk tiszteltben, amikor, mondjuk, keleti vagy nyugati orientációról beszélünk, és amikor arról beszélünk, hogy akkor a Kelet vagy a Nyugat gazdasági ereje hogy nő.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2007-ben a világon végrehajtott beruházások 77 százalékát, mondjuk úgy most az egyszerűség kedvéért, hogy nyugati pénzügyi forrásból hajtották végre. Értem ez alatt Nyugat-Európát és Észak-Amerikát, és 2007-ben a világon az összes beruházás 13 százalékát hajtották végre keleti forrásból. Tehát 77 százalékot nyugati, 13 százalékot keleti forrásból. 2018-ban nyugati forrásból hajtották végre a világ beruházásainak 37 százalékát, és keleti forrásból a 43 százalékát. Ha valaki arra próbálná inspirálni a magyar külgazdaságpolitikát... - Székely képviselő úr helyesen említette, nem akarom kellemetlen helyzetbe hozni. Itt vagyunk egy kicsi országgént Közép-Európában, kiegyensúlyozott politikát kell folytatnunk, most akkor mondjuk azt, hogy minket egyébként az egyre nagyobb be-, illetve kifizetési potenciált felhalmozó Kelettel való gazdasági együttműködés nem érdekel? Szerintem ez rossz stratégia lenne. Mint ahogy rossz stratégia lenne, professzor úr és képviselőtársaim, az is, ha feladnánk a nyugati országokkal való gazdasági együttműködést. Miért adnánk fel?

Itt felhoztam, 85 százalék alatt van egy picivel a magyar export/GDP-mutató, és a magyar export 79 százaléka az Európai Unióba irányul. Mindez mit mutat? Hogy nekünk kiegyensúlyozott beruházási és exportpolitikát kell folytatnunk, és ugyanúgy, ahogy meg kell tartanunk a tradicionális nyugat-európai kapcsolatainkat, lásd BMW-beruházás - bár, ha jól értem, itt van, aki amellet érvel, hogy kár, hogy nem Szlovákiába ment -, tehát lásd BMW-beruházás, ami nem keleti, ugyanakkor a nagy keleti beruházásokért is nekünk ugyanúgy versenyezni kell. Mert mondjuk azt, hogy a Samsung SDI Magyarországon építi fel ma a világ legnagyobb elektromos akkumulátorgyárát, én, mondjuk, perspektívának nevezném, ha szabad ezt a kifejezést kölcsönvennem. Vagy az, hogy az SK Innovation Komáromban hozza létre a világ, mondjuk, második legnagyobb elektromos akkumulátorgyártással foglalkozó vállalatát, az szerintem jó hír, és azért nekünk küzdeni kell. Mert jó, hogy a Duna déli oldalán hozták létre, és nem a Duna északi partján, mert akkor önök joggal

kérdezhetnék meg tőlem, hogy na, akkor azt most miért nem sikerült idehozni. Tehát én itt a kiegyensúlyozottság pártján állok, tisztelt képviselőtársaim.

A Dunaferri államosítására biztosan nem kerül sor, mert az államosítás a kommunizmusban történt, és reméljük, hogy ilyen soha többet nem lesz Magyarországon. Van, aki szeretné, meg nosztalgiával él iránta, mi nem tartozunk azok közé. Tehát államosítás nem lesz. Viszont, ha a kérdést úgy tesszük fel, tisztelt képviselő úr, hogy indokolt lehet-e állami szerepvállalás - zárójel: állami tulajdonszerzés vásárláson keresztül - megvalósulása a Dunaferriben, akkor én azt gondolom, hogy ezzel a kérdéssel igenis érdemes foglalkozni. Érdemes foglalkozni, egyrészt, mert a Dunaferri az ország, de mindenképpen a térség egyik legnagyobb munkáltatója. A Dunaferri egy olyan ágazatban versenyez, amely világszerte nemcsak a piaci körülmények által befolyásolt ágazat; egy olyan ágazatban versenyez, ahol a dömpingnek, az európai jogrend által meg nem engedett, Európán kívüli állami támogatásoknak óriási szerepük van. És egy olyan ágazatban versenyez, amely a magyar gazdaság gerincoszlopát kiszolgáló ágazat, tehát érdekünk, hogy itthonról is végre lehessen hajtani a beszállítói hányad növelését. Ráadásul a Dunaferri meg volt vagy van verve egy olyan tulajdonosi struktúrával, amelynek kibogozása már önmagában egy magas hozzáadott értékű teljesítmény.

Tehát igen, felmerült a legutóbbi, orosz partnerekkel történő tárgyaláson, jelesül az ipari és kereskedelmi miniszterrel történt tárgyaláson, hogy a magyar állam érdekelt a tárgyalások megkezdésében a Dunaferriben történő esetleges állami szerepvállalás vonatkozásában. Azt gondolom, ez egy helyes döntés, mármint, hogy érdekeltek vagyunk, és elkezdünk tárgyalni, és onnantól kezdve a kérdés már csak az, hogy meg tudunk-e állapodni egy racionális, józan észen alapuló tranzakcióban. Ezt én önnek nem tudom megmondani, mert nemcsak mi ülünk a tárgyalóasztalnál majd, remélhetőleg, hanem két fél. De én mindenképpen azt gondolom, hogy az ön kérdésére röviden válaszoljak, tisztelt képviselőtársam, hogy igen, szerintem nagyon érdemes megfontolni pozitívan a magyar állami szerepvállalást a Dunaferri jövőbeni működésében.

Most az Audi kapcsán meg azt tudom önnek mondani, hogy az Audi maga már megcáfolta a létszámleépítés kérdését, tehát ezzel nem kívánok foglalkozni. Inkább azt mondanám önnek, hogy - próbálok pontosan visszaemlékezni az adatra, mert nem akarok senkit se méltatlan helyzetbe hozni - talán 2010-ben az Audi munkavállalói létszáma 6 ezer volt, most meg 12 ezer fölött van. Tehát azért ezt mindenképpen szeretném a figyelmébe ajánlani. A másik pedig, hogy megindították az elektromos motorok szériagyártását. Tehát az Audi úgy döntött, hogy az elektromos motorok szériagyártását Magyarországon csinálják. Tehát az Audi e-tron motorgyártását tavaly júliusban Magyarországon kezdték meg szériában, az autó-összeszerelés pedig a brüsszeli gyárban történik. Az Audi terve jövő évre az, hogy az idei esztendő kettőmillió motorozását - ami elektromos és hagyományos meghajtású motor együtt -, 2 millió 250 ezerre növeli a jövő évben. Tehát ez nem úgy tűnik, mint egy lefelé mutató ipari tevékenységi görbe. Tehát 7-8 év alatt megduplázták a munkavállalói létszámot, jövőre 2 millióról 2,25 millióra növelik a legyártott motorok számát, és az Audi vezetőivel folytatott folyamatos tárgyalások és a Volkswagen-konzern vezetőivel folytatott folyamatos tárgyalások arra engedtek rávilágítani, hogy az Audi a győri gyárral mint az Audi jövőbeni tevékenységének egyik fókuszpontjával számol. Hogy Győr az Audi életében fontos szerepet játszik, azt világosan mutatja az a tény, hogy az Audi Hungária éléről az Audi központi vezetésébe szoktak távozni a gyárigazgatók, vagy az Audi németországi gyárainak élére távoznak gyárigazgatók. Éppen most vannak túl egy újabb gyárigazgató-váltáson, a gyárigazgató Ingolstadtba távozott, ott lesz főnök, és a korábbi Audi Hungária-főnök pedig ma már az Audi

ügyvezetésének a termelésért felelős tagja, tehát azt gondolom, hogy mindig jó ugródeszka a győri gyárat vezetni.

Tisztelt Képviselő Úr! Az átlagbérek alakulása kapcsán én arról tudok önnek beszámolni, hogy a HIPA, tehát a Nemzeti Befektetési Ügynökség által behozott munkahelyeken a bérek 2017-ben 304 ezer forintnál álltak, most meg 460 ezer forintnál állnak. Tehát azt tudom önnek mondani, hogy azok az új beruházások, amiknek a Magyarországra hozataláért én kormányzati felelősséget viselek, azoknál az átlagfizetés most 460 ezer forint, ami az ön által is említett magyar átlagfizetés fölött van. Ami azt jelenti, hogy az új beruházások ösztönzése egy helyes politika, mert ezek az új beruházások olyan technológiai színvonalat hoznak, amelyek cáfolatát jelentik azoknak a magyar embereket és a magyar gazdaságot lenéző kijelentéseknek, amelyek szerint mi egy összeszerelőüzem lennénk - én nem tudom pontosan, hogy a BlackRock globális fejlesztési központja, vagy a GE globális innovációs központja, vagy a Microsoft vagy az IBM itt lévő kutatás-fejlesztési részlegei milyen összeszerelési tevékenységet folytatnak, de ezt nyilván önök jobban tudják. Ezek a beruházások folyamatosan az átlagbért húzzák felfelé, és magasabb béreket hoznak.

Még egyszer mondom önnek: 2017-ben 304 ezer forint, 2018-ban 420 ezer forint, 2019. október 31-én pedig 460 ezer forint az átlagbér ezeken a munkahelyeken. Ezek tények, képviselő úr. Hogy kevés vagy nem kevés, ezen nyilvánvalóan vitázunk. Európai összehasonlításban nyilván kevés, nem vagyunk az élen. Én csak azt tudom mondani, hogy 156 ezer forinttal tudtunk előrelépni egy év tíz hónap alatt. Ezt lehet vitatni, hogy ennél gyorsabban kellett volna előremenni, a legjobb igyekezettel a másfélszeresére tudtuk növelni a bruttó átlagbért az új beruházások esetén. Másfélszeresére, alig több mint másfél év alatt. Nyilvánvalóan ezért meg lehet kövezni, ezt tudtuk elérni, igyekszem azon, hogy ezt a sebességet felgyorsítsam, higgye el nekem, hogy mindent megteszek ezért.

Ami pedig a lakásprogramokat illeti, azt gondolom, hogy önnek itt is igaza van, mert a munkásszállóprogram fontos, hogy legyen, de szerintem ennél szofisztikáltabb megoldás kell. Ugyanis azzal, hogy ma Magyarországon 3,5 százalékos a munkanélküliség - 9 éve 12,5 volt -, ezáltal az ország számos régiójában elértük a teljes foglalkoztatást. Viszont azzal, hogy azt mondjuk, hogy számos régiójában elértük a teljes foglalkoztatást, azt is mondjuk, hogy néhány régiójában meg nem. Ezért a munkaerő-mobilitásnak, ha valamikor, akkor most van jelentősége, és a munkaerő-mobilitásban nekünk azokat is számba kell vennünk, akik, mondjuk, nem munkásszállón szeretnének élni, hanem más típusú lakhatásra vágnak, várnak. Ezért tehát szerintem önnek abban igaza van, hogy mondjuk, például egy-egy mérnök, ha a családjával átköltözik olyan helyre Magyarországon belül, ahol neki munkát kínálnak, akkor ott számára egy más színvonalú lakhatást kell biztosítani. Ezért önnek igaza van akkor, amikor akár a bérlakás- vagy a lakásprogramok gazdaságfejlesztéssel való összefésülése mellett érvel, már ha jól értettem, hogy ezt tette. De ha ezt tette, akkor önnek igaza van, ezt én magam is pártolom, és próbálok ennek megfelelő kormányzati döntéseket ösztönözni.

Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársam kérdéseire szeretnék válaszokat adni. Tehát először is, a kereskedőházi rendszert nem a beruházások fejlesztése érdekében hoztuk létre, lehet, hogy csak nyelvbtlás volt, de nem azért, az hiba lett volna, hanem az exportfejlesztés érdekében. 2013-ra tehető a kereskedőházi rendszer felfutása, és 2018-ban álltunk át egy új rendszerre. 2013-hoz képest 2018-ban 23 milliárd euróval volt magasabb az export, az 7 ezer milliárd forint fölött van egy picivel. Tehát 7 ezer milliárd forint meg 9 milliárd forint összehasonlítása szerintem egy jó alapot jelent. A kereskedőházi rendszernek nem az volt a célja, hogy a kereskedőházak bevételeit nyomjuk fölfelé, hanem az volt a célja, hogy a kereskedőházak a magyar kis- és

középvállalkozások számára biztosítsák a lehetőséget a külföldi piacokra történő kilépésre, ott tárgyalási helyszínt biztosítsunk, partnereket keressünk fel, közvetítsünk, piackutatást végezzünk. Tehát a bevételek a magyar vállalati szektorban jelentek meg, és nem a kereskedőházaknál. 2018-ban, mint ahogy a világgazdaság is változott, átálltunk egy új rendszerre, egy koncentráltabb rendszerre, ahol a világ öt nagy, a magyar gazdaságfejlesztés szempontjából fontos pontján működtetünk koncentráltan a magyar exportfejlesztés támogatásához szükséges intézményeket.

Kötött segélyhitelek. Tisztelt Képviselő Asszony! Itt én egy kiváló szocialista gyakorlatot folytattam, ugyanis megnéztem, hogy az előttünk nyolc évig kormányzó szocialisták hol indítottak el vagy hol hajtottak végre kötöttsegélyhitel-programot, azokat mind végig is vittem, és azt gondoltam, hogy mind jó döntéseken alapultak. Tehát elismerésem az előttünk nyolc évig kormányzó szocialisták és szabaddemokraták azon politikusaiknak vagy szakembereinek, akik úgy döntöttek, hogy kötött segélyhiteleket indítanak. Sőt azt is el kell mondjam, hogy több helyen adtam át olyan - nem ékeskedve idegen tollakkal - beruházásokat, amelyek az önök által megindított kötöttsegélyhitel-programok nyomán jöttek létre. És még egyszer mondom, szerintem jó döntéseket hoztak, mert a világ egy csomó, tőlünk megint csak keletre vagy délkeletre eső piacán nem lehet másként, legalábbis nagyon nehéz másként magyar vállalatok számára piaci lehetőségeket felhajtani, és hosszú távon fenntartható módon azokat fenntartani. Tehát elismerésem önöknek azért, hogy akár Laoszban, akár Vietnámban önök kötöttsegélyhitel-programokat indítottak. Szerintem helyes döntés volt. Végig is vittem őket, szeretném jelezni, át is adtuk, és sehol nem voltam rest megemlíteni, hogy egy előző kormány által hozott döntés jóvoltából vagyunk most ott.

Hogy kérdésre válaszoljak, jelenleg 995 millió eurónyi kötöttsegélyhitel-program fut. Ezeknek egy kisebb része indult az önök kormányzása alatt, nyilván jóval nagyobb része már a mi kormányzásunk alatt. Vietnámban 440 millió eurónyi kötöttsegélyhitel-program van megnyitva. A korábbi kötöttsegélyhitel-programok már lezárultak a vízgazdálkodás és az elektronikus adminisztráció területén. Sri Lankában 149 millió euró, Laoszban, ahol az önök által végzett programok közül még van, ami nyitva van, legalábbis befejezés alatt van, 160 millió euró; a Zöld-foki Köztársaságban 35 millió, Kenyában 50 millió, Koszovóban 52 millió, Mongóliában 57, Ukrajnában 57 millió eurónyi kötöttsegélyhitel-program van nyitva. Tehát, hogy ebből aztán mennyi lehívásra kerül sor, és mennyit tudunk végrehajtani, ez mindig folyamatban alakul. Ukrajna esetében például ez a program nyitva van 2016 óta, de a politikai viszonyok miatt ezek lehívására mindeddig nem került sor. Tehát ott nyitva van ez a program. De például Laoszban az élelmiszerbiztonsági láncra vonatkozó programok már lezárultak, az elektronikus közigazgatásra vonatkozóak még folyamatban vannak. Koszovóban is a vízügyi beruházásaink még folyamatban vannak. Tehát ezek szépen haladnak előre. Ezek Magyarország és az adott ország kereskedelmi forgalmát mindig jelentős mértékben megnövelik. Ha a magyar cégek, amelyek involválva vannak ezekben a projektekben, ügyesen végzik a dolgukat, akkor ezt referenciaként használva, piaci alapon kint tudnak maradni az adott piacon, mint ahogy az a cég, amely egyébként az élelmiszerbiztonsági láncot építette az önök kormányzati időszakában kapott megbízás alapján, kint tudott maradni a laoszi piacon, sőt a következő kötöttsegélyhitel-programban is részt tudott venni.

A magyar vízügyi technológiákra koncentrálnak nagyrészt ezek a programok. A magyar vízügyi technológia globálisan versenyképes. Szakemberek, mérnökök sok időt, energiát és forrást szántak ezekre a technológiákra. Azt gondolom, hogy érdemes nekünk ezt támogatni.

Tisztelt Képviselő Asszony! A trieszti kikötő kapcsán a következőt szeretném mondani. Nézze! Hogy a magyar gazdaság exportorientált gazdaság, abban nincsen köztünk vita, nyilvánvalóan a számok ezt mutatják legalábbis. Az, hogy fontos, hogy legyen egy jól kontrollálható, gyorsan elérhető tengeri kijárata déli-délkeleti irányban a magyar exporttevékenységnek, ezt mutatja az a tény, hogy a magyar cégek a koperi kikötőt nagyon erőteljes mértékben használják. Ugye, mi hosszasan tárgyaltunk arról, hogy a koperi kikötő üzemeltetésébe, tulajdonosi struktúrájába, az odavezető infrastrukturális fejlesztésekbe valamilyen módon bevonjanak minket, arra nézvést valamilyen befolyásunk legyen, amelyen keresztül segíteni tudjuk a magyar exportáló vállalatokat - ne az utolsóként jusson a spotokhoz, ne őt várakoztassák leghosszabban, ne más cégek pakolhassanak ki meg be előbb és a többi. Ezek ilyen - hogy is mondjam? - túlságosan operatív meg technikai kérdésnek tűnnek, de az exportképességek és az exportverseny tekintetében a minőség az egyik kérdés, a gyorsaság meg a másik.

Ezért aztán úgy döntöttünk, mivel ellehetetlenült a koperi együttműködés, hogy más megoldás után nézünk, és hosszasan és sokat tárgyaltunk az olaszokkal - nemcsak a központi kormányzattal, hanem a tartományi kormánnyal is - arról, hogy a trieszti kikötőben tudjunk venni egy olyan részt, amelynek van egy 300 méteres tengeri szakasza, és ily módon a magyar állam ott azt egy saját beruházásban megfejlesztve létrehozson egy olyan kapacitást, amely teljes egészében magyar állami kontroll alatt van, 24 órán belül elérhető - tehát mind közúton, mind vasúton a trieszti kikötő 24 órán belül ma Magyarországról, az ügyintézési idővel együtt elérhető -, és ott a ki- és berakodás, ott a szállítások gyorsasága csak rajtunk múljon.

Én nem pontosan tudom, hogy ön milyen szakértőkről, meg milyen szakmáról beszél, mert mi, mielőtt a megvétélről döntöttünk volna, a magyar szállítmányozási szakma véleményét kértük ki, akik azt kérték, hogy legyen egy ilyen. Tehát, ha ugyanazokkal beszéltünk, akkor arról értekezzünk majd, hogy ki, mikor beszélt, és pontosan kivel, mert akkor ellentétes véleményeket hallhattunk, de ha csak a józan ész talajára is helyezkedünk, akkor én azt gondolom, hogy egy exportorientált országnak igenis szüksége van a tengeri kijáratra, és az jelen helyzetben csak így volt megoldható.

A professzor úr kérdésére a következőt szeretném mondani az Oroszországgal való kereskedelmi forgalmunk vonatkozásában. Van itt egy nehezen elhanyagolható tényező, a szankciók. Ott a következőképpen néz ki. Kikerestem önnek a 2013-as adatot, ami még a szankciók előtt volt; 12 milliárd dollárnyi kereskedelmi forgalmat hajtottunk végre. Tavaly meg 6,4 milliárd dollárt. A magyar export 3,3 milliárd dollár volt 2013-ban, tavaly meg 1,8, ami azt mutatja, hogy bizony a szankciók nyomán évente egy-másfél milliárd dollárnyi alaphangon, ha csak lineárisan nézzük a fejlődési görbét, másfél milliárd dollárnyi exportlehetőségtől elestünk évente. És a minket gyakran bíráló nyugat-európai országok meg növelték a kereskedelmüket, ami azt mutatja világosan, hogy az Európai Unió által ebben az ügyben létrehozott szankciók elképesztően képmutatóak, hiszen nagy és erős nyugat-európai gazdaságok abból profitáltak, kis, nem annyira erős vagy közepes méretű közép-európai gazdaságok meg exportlehetőségeket vesztek.

Tetszett kérdezni, professzor úr, a Törökországgal kapcsolatos forgalmunkat. A tavalyi esztendőben összesen 3,1 milliárd dollárnyi kereskedelmi forgalmat bonyolítottunk le, amin kerestünk 900 millió dollárt, tekintettel arra, hogy 2 milliárd euró fölött volt az exportunk, és valamivel egymilliárd euró fölött volt az importunk.

De itt szeretném az önök figyelmét felhívni még két dologra. Az egyik az, hogy az Oroszországgal való együttműködésnek mi lehet a technológiai hozadéka, vagy mi a technológiai hozzáadott érték, ha jól értem. Az Oroszországgal folytatott gazdasági

együtműködés eredményeként a magyar vasúti járműgyártás történetének legnagyobb külföldi megrendelését tudtuk megszerezni. Az egyiptomi államvasutak részére 1300 személyszállító vasúti kocsit kezdünk meg gyártani magyar-orosz ipari koprodukciónban, 1 milliárd 70 millió dollár az értéke ennek a megrendelésnek, amelyet magyar részről majd a dunakeszi járműjavító fog teljesíteni. Ezt a szállítást a magyar Eximbank és az orosz exporthitel-biztosító közösen finanszírozza, egyiptomi állami garancia mellett.

Másrészt pedig azt is el kell mondjam önöknek, hogy ma a magyar gazdaság működtetése az Oroszországgal való gazdasági együttműködés nélkül lehetetlen volna. Ugyanis ma a magyar energiaellátásban továbbra is meghatározó szerepet játszik az Oroszországból származó gáz. Mára eljutottunk abba a helyzetbe, hogy alapvetően minden egyes irányból - inkluzíve nyugat - Gazprom-gázt tudunk importálni.

Mondok önnek valamit a magyar-szlovák interkonnektorról is. A magyar szlovák interkonnektor előtt van egy cseh-szlovák és egy német-cseh interkonnektor. Ennek a kettőnek a kapacitását 80 százalék fölötti arányban lefoglalta a Gazprom 2039-ig. Ehhez a német, a cseh és a szlovák regulátorok is engedélyt adtak. Próbálták foglalni a magyar-szlovák interkonnektor kapacitását is, a magyar regulátor azonban erre nemet mondott. Tehát ennyit arról egyébként, hogy ki, kinek a kémje, meg ki kivel tart szoros kapcsolatot, meg ki kinek akar alárendeltje lenni.

A másik, amit szeretnék önnek mondani, hogy Magyarország gázellátásban a forrásdiverzifikációt azért nem tudtuk eddig végrehajtani, mert a szövetségeseink nem végezték el a saját házi feladatukat. Ugyanis az EU- és NATO-tag Horvátország mindeddig nem építette meg azt az LNG-terminált, amelyen keresztül katari, amerikai vagy más forrásból tudnánk LNG-t szállítani Magyarországra, holott Magyarország a 2010-es évek elején megépítette azt a vezetékét és azt a kompresszort, amelynek nyomán a horvát-magyar határon, ha a másik oldalon is kész lenne, mi innen tudnánk gázt vásárolni. Horvátország EU- és NATO-tag, remélhetőleg most már valamikorra majd megépíti az LNG-terminált. Mindenesetre az elmúlt néhány hétben tárgyaltam Katarban az ottani energiaminiszterrel és a Quatargas vezetőivel, ők készen lennének akár 2021-től is gázt szállítani Magyarországra.

Aztán Romániában van egy nagy offshore mező - Románia EU- és NATO-tag -, amelyen a kitermelési jogosultságot egy osztrák-amerikai konzorcium birtokolja, nevesül az OMW és az ExxonMobil konzorciuma. Az amerikaiak NATO-tagok, az osztrákok meg EU-tagok. Mind a mai napig nem született meg a kitermelésről szóló döntés, holott 2010-ben vagy 2011-ben adtunk át a magyar-román interkonnektort, hajtottunk végre minden beruházást ahhoz, hogy Romániából is tudjunk gázt vásárolni. Négy szövetségeseünkről beszélünk. Tehát, amikor minket az amerikai vagy bármilyen más barátaink megkeresnek, és mondják, hogy miért függök az oroszoktól gázvásárlások tekintetében, akkor azt az egyszerű kérdést kell feltennünk, hogy és kedves barátaink, ti a házi feladataitokat miért nem végeztétek el. Mert ezek után, hogy se a horvátok, se az amerikaiak, se az osztrákok, se a románok nem tették lehetővé eddig a magyar gázbeszerzések forrásdiverzifikációját, nem tudunk mást tenni, mint a Gazprommal tárgyalni, hogy szállítsanak gázt Magyarországra.

Én azt a tapasztalatomat tudom önnek, professzor úr és tisztelt képviselőtársaim, elmondani, hogy amiben én eddig a Gazprommal megállapodtam, azt köbcentiméterre, kopejkára és órára pontosan szállították. És ma elmondhatom önöknek, hogy Magyarország történetében először az összes gáztározónk tele van. Soha nem volt még ilyen. Ugyanis az orosz-ukrán tranzitszerződés jövő évi bizonytalansága miatt abban állapodtunk meg a Gazprommal, hogy a jövő évben

Ukrajnán keresztül beszállítani szándékozott 2 milliárd köbméter gázt már idén beszállítják, mi azt megvesszük, az itt is van, magyar tulajdonban. Efölött a Gazprom 950 millió köbméternyi gáztározási kapacitást vásárolt Magyarországon, amiből persze kiderült, hogy nem is 6,3 milliárd köbméternyi kapacitásunk van, hanem a 6,44, mert kiderült, hogy telenyomtuk a tározókat, volt még 140 millió köbméternyi kapacitás, amire eddig senki nem jött rá, a fizika miatt. De lényeg az, hogy tele vannak a gáztározóink, történetünkben először. És igen, a Török Áramlat-projektben is részt fogunk venni, mert az oroszok megépítették a törökországi gázvezetékét, a törökök megépítették a török-bolgár határig, a bolgárok már építik, a szerbek már építik, nekünk minimális beruházásokat kell végrehajtani ahhoz, hogy 2021-ben 9,8 milliárd köbméternyi gázt tudjunk a déli határunkon behozni. De muszáj, mert egyelőre nem látszanak az alternatívák. És aki ezt egy orosz projektnek állítja be, annak meg csak azt tudom mondani, hogy négy ország van benne - Törökország, amely NATO-tag, Bulgária, amely NATO-tag, Szerbia, amely EU-tagjelölt, és Magyarország, amely NATO-tag -, tehát, mondjuk, ezt orosz projektnek beállítani - hogy is mondjam? - kicsit durva.

Még a Huawei kapcsán annyit tudok önnek mondani, tisztelt professzor úr, hogy igen, amerikai és más barátaink is figyelmeztettek minket esetleges nemzetbiztonsági kockázatokra. Én arra kértem őket, hogy valamifajta konkrétummal szolgáljanak. Erre a mai napig nem került sor. Én tisztelettel szeretném önt és a képviselőtársaimat is itt most biztosítani, hogy mint a hírszerzésért felelős miniszter, az első olyan jelentés esetén, amely a Huawei magyarországi jelenlétére vonatkozó nemzetbiztonsági kockázatot tartalmaz, megkapom, akkor a szükséges lépéseket meg fogom tenni. De Magyarországon nem diszkriminálunk vállalatokat nemzetiségi alapon, mint ahogy jól láthatóan se az angolok, se a németek nem diszkriminálnak se kínai, se semmilyen vállalatokat, mert nyugodtan eladják számukra a saját cégeiket, meg engedik, hogy megbízzák őket különböző érzékeny beruházások végrehajtására.

Szeretném önt tájékoztatni, tisztelt professzor úr, arról, hogy amikor én erről a beruházási rekordról beszéltem, azok kizárólag magánberuházások. Ugyanis én a beruházási ügynökségen keresztül kizárólag magánberuházások végrehajtásához adok, adhatok támogatást. Ez alól egy esetben volt tavaly egy kicsi kivétel, amikor a Mol tiszaujvárosi beruházásához adtunk támogatást. Ugye, a Molban van állami részesedés, de azon kívül egyikben sincs, tehát ezek mind magánberuházások, az autóiparban, az élelmiszeriparban, az elektronikában, a szolgáltató szektorban és így tovább.

És nem diszkriminálunk külföldit meg magyart sem. Tehát nem diszkriminálunk nemzetiségi alapon itt sem, tehát magyar cégek ugyanúgy hozzájuthatnak az EKD-támogatáshoz, mint a külföldiek. El is mondom önnek, hogy idén ez eddig hogy nézett ki. Tíz dél-koreai beruházást támogattunk, a projektek összvolumene 2,5 milliárd euró volt; 12 németet - ez 560 millió eurónyi beruházást jelentett -, 4 japánt - ez 490 millió eurónyi beruházás - és 6 magyart, ami összesen 350 milliónyi beruházást jelentett. A tavalyi esztendő összességében egyébként a németek után a másodikok voltak a magyar vállalatok beruházásvolumen tekintetében, akiket így támogattunk. Tehát látom, hogy a fejekben nincs teljesen tisztában, és nemcsak az ön esetében, hanem általában. Tehát az EKD-támogatási rendszer nem a külföldieknek szól, az mindenkinek szól. Most láthatja, 6 magyar beruházást tudtunk az EKD kereteiben támogatni az idei esztendő első tíz hónapjában.

És önnek igaza van egyébként - nem azért ingattam a fejemet, az nagyjából 14 millióra jön ki, ha jól emlékszem, így mondta professzor úr - az egy munkahelyre jutó EKD-támogatás kapcsán, de kérem, vegye azt figyelembe, hogy most már nem

munkahelyalapon számolunk. Tehát ez igaz volt az elmúlt időszakig, hogy munkahelyalapon adtuk a beruházásösztönzési támogatást. De ennek semmi értelme nem lenne most már, mert egyrészt teljes foglalkoztatás van, másrészt pedig nekünk most már nem az új munkahelyek nagymértékű és nagy léptékű beruházására kell koncentrálnunk, hanem arra, hogy a meglévő munkahelyek technológiai színvonalát növeljük. Ezért technológiaintenzív beruházásokat támogatunk, tehát ily módon az EKD-támogatás munkahelyre való kiszámolása azért veszítette el az értelmét vagy létjogosultságát, mert nem a munkahelyteremtés jelenti az alapját a támogatásoknak.

Itt van ez az örök dilemma, tisztelt professzor úr, én ezzel szintén egyetértek, mármint, hogy van ez a dilemma, hogy most akkor a kkv-kat támogassuk vagy a nagyvállalatokat. Szerintem ez nem fekete-fehér, ez nem vagy-vagy kérdés, hanem is-is. Ugyanis, tisztelt professzor úr, a stratégiai partnereinkre - az hetvenegynéhány vállalat - vonatkozóan tudok önnek magyar beszállítói arányt mondani, az 59 százalék. Ezek nagyjából a legnagyobb Magyarországon működő külföldi vállalatok. Az ő magyar beszállítói hányaduk 59 százalék. Ez eurómilliárdokban, de inkább lehet, hogy tízmilliárdokban mérhető bevételt jelent a magyar vállalatoknak évente. És ez a szám úgy van, hogy a stratégiai megállapodások aláírását követően körülbelül 5 százalékkal növekedett. Tehát 10 százalékkal, 5 százalékponttal, hogy pontos legyek, tehát növekedett a stratégiai szerződések aláírása óta.

Tehát azt gondolom, tisztelt professzor úr, tisztelt képviselőtársaim, hogy a kkv-k hosszú távon fenntartható támogatásának az egyik eleme kell hogy legyen, hogy a Magyarországra érkező nagyberuházásokat végrehajtó vállalatokat arra ösztönöznünk, hogy minél több magyar kkv-t alkalmazzanak a saját beszállítói láncukban. Nálam, a beruházásösztönzési ügynökségnél létre is jött egy kifejezetten beszállítófejlesztő részleg, aminek semmi más dolga nincsen, csak hogy a magyar kkv-kat felhozzuk arra a szintre a nemzetközi vállalatokkal történő együttműködés keretében, hogy megfeleljenek az itteni meg a globális követelményeknek, és be tudjanak kerülni egy-egy nagy nemzetközi vállalat beszállítói láncába. Szerintem ez egy nagyon fontos feladat, és hosszú távon ez egy nélkülözhetetlen eszköze a kkv-támogatásnak, mert dogmatikus és értelmetlen lenne az a vita, hogy most akkor mi a jobb, ha adunk készpénzt a kkv-knak, vagy az a jobb, ha hosszú távon növekedő igényt támasztunk a termékeikre, mert szerintem mind a kettő fontos.

A BMW-gyár összecsomagolása kapcsán, az egy nagy kihívás lenne, professzor úr. Én voltam a BMW-gyár építését megnézni. Azt már a jelenlegi állapotában se nagyon lehet összecsomagolni, főleg nem, amikor felépítik. Magyarország történetének egyik legnagyobb egyszeri építkezési beruházása, 30 millió forint napi gázolajszámlával. Amikor ott voltam, 270 géplánc dolgozott a 400 hektárnyi területen. A világ egyik legmodernebb autógyára épül. Ezeknél a gyáraknál, tisztelt professzor úr, ön biztosan legalább annyira, sőt sokkal jobban tudja, mint én, az összecsomagolás lehetetlen. Tehát ezek már akkora helyhez kötött értéket képviselő beruházások, hogy itt ilyentől tartani nem kell. Még egyszer mondom: magas támogatást adtunk a BMW-nek? Igen. Hadd kérdezzem meg, hogy alá kellett-e volna mennem a szlovák ajánlatnak, és most jobban éreznék-e magunkat akkor, ha ez a gyár Kassán épülne. Én személyesen nem. Lehet, hogy van, aki jobban érezné magát, én nem. Én büszke voltam arra, hogy a shortlistre felkerülő három város közül kettő magyar volt, Miskolc és Debrecen. Nagyon kevés ország mondhatja el magáról szerintem, hogy egy BMW-típusú beruházásnál a három, utolsó körben bent maradó városból kettő is hozzá tartozik.

Olyan statisztikám nincs, professzor úr, bevallom önnek őszintén, tehát nem is tudok választ adni arra a kérdésre, hogy a magyar meg külföldi háttérű cégek milyen részt képviselnek az exportból. Egyet tudok önnek mondani, ami a hozzáadott értékre

talán valamilyen választ adhat. Ma Magyarország az autóiipari exportban a 18. helyen áll a világon. Ma Magyarország a gyógyszeripari exportban a 18. helyen áll a világon. Ez a két jelenleg leginnovatívabbnak tartott iparág. Mindez azt mutatja, hogy a magyar export innovációs vagy magas hozzáadott értékű hányada magas. Mint ahogy egyébként a - hogy fogalmazott? - nyersanyagok vagy alapvető termékek vonatkozásában is jól állunk, mert például vetőmag esetében a hatodik legnagyobb export a világon a miénk. De ma már a mezőgazdaság is egy magas hozzáadott értékű tevékenységnek minősül. Gabonaexportban a 15.-ek vagyunk a világon. Ezeket tudom önnek mondani, meg azt, hogy 160 százalékkal nőtt az Eximbank ügyfélkörében a kkv-k száma, ami azt mutatja, hogy megyünk előre. Ezek a statisztikáink.

Tényleg azt javasolom - nem javasolom, mert ki vagyok én, hogy önöknek javaslatot adjak? -, szóval arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy azért a magyar gazdaságot ne nézzük le, a magyar gazdaságot működtető embereket ne nézzük le, és ne mondjuk azt, hogy ez egy összeszerelő üzem, mert ha összeszerelő üzem lennénk, akkor a BlackRock, a világ legnagyobb pénzügyi alapkezelő cége a globális innovációs központját nem Magyarországra, nem Budapestre hozta volna ide. Vagy a British Telekom vagy a British Petroleum vagy a General Electric vagy a Microsoft vagy a Thermo Fisher, és még hosszasan lehetne sorolni, nem ide hozták volna a fejlesztési meg a szolgáltató központjaikat. És ma, mondjuk, egy BMW esetében, vagy egy Audi esetében is összeszerelést emlegetni... Igen, az összeszerelés az egyik fázisa a munkának. De ma az autóiipar az egyik leginnovatívabb ágazat a világon.

Szatmáry képviselő úr kérdésére azt tudom mondani, hogy a visegrádi partnereink közül a szlovákok a harmadik legjelentősebb kereskedelmi partnereink. A lengyelek a negyedik legjelentősebbek, a csehek pedig a hatodik legjelentősebbek. Tehát szoros politikai együttműködés mellett van egy rendkívül szoros gazdasági együttműködés is, amelyet fent kívánunk tartani, mert nekem az a tapasztalatom, hogy ha épülnek közös sikertörténetek gazdaság, kereskedelem, energetika, közlekedés terén, akkor azok előbb-utóbb az élet minden területére pozitívan fognak kihatni.

Emellett pedig azt tudom önnek mondani, hogy külön erőforrásokat mozgósítunk annak érdekében, hogy a szomszédos országokban elősegítsük a magyar cégek exportteljesítményét. Erre létrejött egy Közép-európai Gazdaságfejlesztési Hálózat Nonprofit Kft., amely 22 Kárpát-medencei helyszínen van jelen partnerirodával vagy regionális képviselet formájában. 2019-ben a harmadik negyedévig Erdélyben 171, a Vajdaságban 61, a Felvidéken 70, a Kárpátalján 15, Muravidéken 26, Rábaközben 20, Burgenlandban 6, aztán még Lengyelországban 2 sikeres exportügyletbe tudtuk segíteni a magyar kis- és középvállalkozásokat. Ez az intézményrendszer kifejezetten a magyar kkv-k Kárpát-medencében történő szerepvállalását erősíti.

Emellett határon túli gazdaságfejlesztési programokat hajtunk végre, amelyek meg azt a célt szolgálják, hogy Ausztrián kívüli hat szomszédunkban a magyar közösséget gazdaságilag is megerősítsük, tehát az ottani vállalkozásokat támogatjuk, hogy beruházásokat tudjanak végrehajtani. 2016 óta összesen 44 882 határon túli magyar beruházási, tehát határon túli magyar vállalkozó által végrehajtott beruházást tudtunk támogatni, összesen 122 milliárd forintot fizettünk ki a költségvetésből, és ennek nyomán 230 milliárd forintnyi beruházás jött létre a határon túli magyar közösségek által lakott területeken. Fontos, hogy a magyar közösségeket gazdaságilag is megerősítsük, hiszen az összességében is jó hatással van az ottani életkörülményeikre.

Tóth képviselő úr, ha megengedi, akkor az importadatokról is szeretném önt tájékoztatni. Az exportadatokhoz hasonlóan az importadatok is növekedést mutatnak.

A szerkezetre is szeretnék rávilágítani. Az importadatok növekedése folyamatosan követi a beruházási rekordok tendenciáját, tekintettel arra, hogy a beruházási rekordok esetében az újonnan létrejövő gyárakban a gépek egy jelentős része az anyacégektől jön be. Tehát a beruházások növekedése szükségszerűen az import növekedésével is jár. Ha ilyen szerkezetű az importnövekedés, nincsen probléma, akkor viszont el kéne gondolkodni, hogy ha ezek nem beruházáshoz kapcsolódó importtevékenységek lennének, mert akkor bizony a folyó fizetési mérlegre és a külkereskedelmi mérlegre gyakorolt hatást is más szemüvegen keresztül kéne nézni, mint ahogy most van.

A tavalyi évről tudok önnek jelentést tenni, tisztelt képviselő úr. Tavaly 5,5 milliárd euró plusz volt a külkereskedelmi mérleg. Idén ennél alacsonyabb lesz. Viszont szeretném ezt önnek mondani, szerintem egy jó milliárd euróval alacsonyabb lesz ennél a külkereskedelmi többletünk, egész egyszerűen abból fakadóan, hogy már most, október végén a tavalyi évi beruházási rekord fölött vagyunk. Ezek a nagyvállalatok, amiknek a beruházásairól számot adtam, most kezdik behozni a gépeket meg a technológiákat, tehát itt ez jelentős mértékű importnövekedést fog jelenteni. Mivel viszont aztán ezek a vállalatok exportálnak 90 százalék fölötti arányban, tehát ma például a magyar autóipar exporthányada 90,9 százalék, ez azt mutatja, hogy ahogy jönnek a beruházások, importnövekedés, majd exportnövekedés a következő jelenség. A hazai kkv-k esetében pedig már beszéltem az eximbanki ügyfélállomány növekedéséről, és erről a bizonyos 59 százalékos beszállítói hányadról. Ugye, a stratégiai megállapodásokban mind kikötjük egyik pontként, hogy a magyar vállalatok szerepét növelni kell a beszállítói láncokban.

F Kovács Sándor képviselőtársam kérdésére a kifektetési stratégia kapcsán azt tudom mondani, hogy a kormány 10 milliárd forintot hagyott jóvá első körben arra, hogy Szerbia területén hajtsunk végre beruházásokat, hajtsanak végre magyar cégek beruházásokat magyar kormányzati támogatással. Ezek alapvetően a mezőgazdaságban és az élelmiszerfeldolgozó ágazatban fognak végrehajtásra kerülni, nem kizárólag a Vajdaságban, hanem Szerbia déli területén is. Emellett pedig én azt látom szükségesnek, főleg a mezőgazdasági és élelmiszeripari beruházások kapcsán, hogy a távol-keletre is egy hasonló stratégiát fogadjunk el, pontosan a kötöttségélyhitel-programok sikeressége miatt. Azt látjuk, hogy a távol-keleti országokban azáltal, hogy a középosztályosodás megindul... Ugye, amikor ott egy középosztály elkezd nőni, akkor nem pár százezer emberről, hanem pár százmillióról beszélünk, ami által támasztott még szofisztikáltabb élelmiszeripari kereslet nagyon komoly piacot tud nyitni azoknak az országoknak, amelyek nemcsak mennyiségben, hanem minőségben is tudnak versenyezni. Mert egy középosztályosodás nemcsak mennyiségi, hanem minőségi kritériumváltást is eredményez, így az alapvetően minőségi versenyben érdekelt és arra képes magyar élelmiszeripar távol-keleti beruházásai támogatására is érdemes lenne egy stratégiát kidolgozni, mint ahogy nyilvánvalóan itt a nyugat-balkáni stratégia sikere bátorításként kell hogy hasson ránk.

Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony kérdését is köszönöm. Ez egy abszolút helyénvaló és jogos kérdés, ugyanúgy, mint az összes többi, és van is ilyen jelenség. Szeretném önnek elmondani, hogy ez hogyan működik. Amikor egy-egy nagyvállalat ide behozza külföldről a beruházását, akkor annak a beüzemeléséhez gyakran hoznak az adott országból mérnököket, és azt engedni is szoktuk néhány hónapra. Tehát most mondok önnek egy példát. Az, hogy az Apollo Tyres, a világ egyik legnagyobb gumigyártó vállalata Gyöngyös mellé hozta a gyárát, annak a beüzemeléséhez indiai mérnökökre volt/van szükség. Tehát arra az időszakra, a beüzemelés időszakára, magas hozzáadott értékű munkára ezek a mérnökök meg az ő

munkájukat segítő személyzet mindig meg szokta kapni az engedélyt. Ők aztán betanítják a magyar kollégákat, és visszamennek vagy Indiába, vagy a vállalat által újonnan létrehozott gyárak valamelyikébe hasonló munkát elvégezni. Tehát ehhez következetesen ragaszkodunk mindig, hogy a beüzemelés és a betanítás fázisán túl a magas hozzáadott értékű munkát már a magyarok végezzék el. Most ez persze nem jelenti azt, hogy az Audinál ne lennének itt német mérnökök adott esetben, főleg, mondjuk, egy új termék bevezetése esetén, vagy majd a BMW-gyár működésének a kezdetén nem lesznek itt német mérnökök, de mivel tőlük mind tanulunk vagy tanulni lehet, ezért aztán azt gondolom, hogy ezek inkább a pozitív jelenségek közé tartoznak.

Azt nem szabad engedni - és nem is engedjük -, hogy a beüzemelést követően, mondjuk, ne magyarok végezzék akár a magas, akár az alacsonyabb hozzáadott értékű munkákat. Van egy jogszabály, ezt önök biztosan remekül ismerik, amely hiányszakmákban - és tényleg szerintem nagyon fontos, hogy kihangsúlyozzam, hogy hiányszakmákban - Ukrajnából, illetve Szerbiából történő munkavégzés engedélyezését lehetővé teszi, észszerű keretek és határok között. Én nem éreztem eddig, hogy ez túlment volna olyan határon, ami adott esetben akár a gazdasági, akár a társadalmi folyamatokat negatívan befolyásolhatta volna. Ha önnek vagy a képviselőtársainak van erre vonatkozó közvetlen tapasztalata, azt én szívesen meghallgatom, és ha kell, akkor a kezelés érdekében lépek is, ha van ilyen. Az ajtóm nyitva van, tehát ellenzéki képviselőtársaim pontosan tudják, hogy ha van felvetés ellenzéki oldalról is, azt is mindig meg szoktam hallgatni. Kérdezzék meg a képviselőtársaikat, akik ezt igénybe is szokták venni.

Csárdi Antal képviselő úrnak a kérdésére Paks II. kapcsán a következőt tudom mondani. A kivitelezési szerződés módosítására eddig háromszor került sor, aminek különböző okai voltak. Például az egyik az európai bizottsági eljárások elhúzódása, és ebből fakadóan a munkafolyamatok időbeli későbbre tolódása, részben pedig bizonyos munkafolyamatoknak a második fázisból első fázisba történő áthozása annak érdekében, hogy az elszünetelt idővesztéséből valamennyit be lehessen hozni - részfalazás és hasonló tevékenységek. Ezek a kivitelezési szerződések módosított formájukban akkor lépnek hatályba, ha a hozzájuk kapcsolódó finanszírozási szerződés módosítására is sor kerül. Minderre eddig azonban nem került sor. A tárgyalások zajlanak, és pontosan amiatt, amit ön mond, hogy észszerűtlen lenne a felvett hitel törlesztését megkezdeni az előtt, hogy maga az objektum létrejön. Tehát mi azzal a tárgyalási mandátummal ülünk az asztalnál a finanszírozási tárgyalások esetében - amit a mi részünkről a Pénzügyminisztérium visz, tehát a többes szám első személy most a kormányra vonatkozik -, hogy azt érzük el, hogy a kereskedelmi üzemkezdet jelentse a hitel visszafizetésének első időpontját. Azt gondolom, hogy ez így észszerű. Most nyilvánvalóan van egy szemben ülő fél is, aki meg azt mondja, hogy ennél egzaktabb időpontot mondjunk, de ennél egzaktabb időpontot jelenleg nem tudunk mondani, mert az atomerőmű építése egy olyan folyamat, amely kapcsán erről lehet menetrendünk, de látjuk, hogy az aztán folyamatosan változik.

Azt tudom önnek mondani, hogy október 2-án egy nagyon fontos mérföldkövet ért el az ezzel kapcsolatos felelősséget viselő kormányzati apparátus, ugyanis az úgynevezett basic designt, mondjuk úgy, hogy alapvető műszaki tervet, el tudták fogadni. Tehát az rendben megvan. Október 2-án a basic design, az alapvető műszaki terv elfogadására sor került. A következő ilyen fontos mérföldkő a regulátor, tehát az Országos Atomenergetikai Hivatal felé benyújtandó létesítési engedély-kérelem, amelynek a határideje pedig jövő év júniusa. Messze lévőnek tűnik, de ez körülbelül 300 ezer oldalnyi dokumentációt fog jelenteni. Tehát mégis olyan messze. Ezért

arra kértük az orosz partnert, Lihacsov urat, és rajta keresztül a Roszatomot, hogy az idetelepített kapacitásokból semmit ne vegyenek el. Most a kapacitás alatt értem a mérnöki és egyéb állományt, hogy további csúszást ne szenvedjen a beruházás. De ha jól értem, akkor itt egy hajóban evezünk az álláspont tekintetében, tehát észszerűtlen lenne a kereskedelmi üzemkezdet előtt a hitel visszafizetését megkezdeni. Ez a mi álláspontunk, és így ülünk az oroszokkal a tárgyalóasztalnál.

A Budapest-Belgrád-vasútvonal kapcsán Keresztes frakcióvezető úrnak - aki az ön frakcióvezetője, ha jól tudom - tettem egy ígéretet a héten, amikor interpellált ugyanebben a kérdésben, és azt teljesítem is, remélem már ezen a héten, hogy én egy megvalósíthatósági tanulmányról tudok, amit a MÁV készített, ezt én szeretném az önök rendelkezésére bocsátani. Gurmai képviselő asszonynak is megígértem, mert ő meg ott ült a hátam mögött, ezt hallotta, és gyorsan lecsapott erre az ígéretre. *(Derültség.)* Tehát neki is tartozom ezzel, és a héten ezt teljesíteni is fogom. Én azt kérem, ezt nézzék meg.

Összességében pedig a következőt tudom mondani. Nem akarok önnel vitába szállni a megtérülés kapcsán, hogy mit számolunk bele, meg ki számolta bele, az két nagyon fontos kérdés, és mivel nem tudom, hogy itt kiről és milyen megtérülésről van szó, ezért ebben nem vitáznék önnel. Amit viszont szeretnék elmondani önnek, az a következő. Kína és az Európai Unió kereskedelmi forgalma 604 milliárd euró volt tavaly. Hogy mi milyen szálláscsinálói vagyunk a kínai érdekeknek Európában, mi ebből 1,3 százalékkal részesedünk, csak mondom. Érdekes módon, az Európai Unió mindig felháborodik akkor, amikor egy 17+1-es találkozó lezajlik, de amikor a németek meg a franciák közösen ülnek le a kínaiakkal, és eladnak 300 Airbust, ami a nem tudom én, hány évnyi kereskedelmi forgalma az egész Európai Uniónak a kínaiakkal, akkor nincs semmi probléma. Tehát ez a kettős mérce itt jelen van. Tehát a kínai európai kereskedelmi forgalom nőni fog a jövőben, ez egészen világosan látszik a tendenciákból, plusz azokból a kínai vállalatfelvásárlásokból, amiket Nyugat-Európában hajtanak végre.

A kínaiak megvették a pireuszi kikötőt, és alapvetően oda szállítják egyébként tengeri úton az Európába szánt árut. A másik részét vasúton. A pireuszi kikötő után a kérdés az, hogy a Nyugat-Európába történő szállításoknak melyik lesz a leggyorsabb útvonala. Ez egy verseny. Mi úgy döntöttünk a szerbekkel közösen, hogy ebbe a versenybe benevezünk. Mert mondhatjuk azt is, hogy hagyjuk, és menjenek másfelé az áruk, más ruházzon be, máshol legyenek logisztikai központok, máshol legyen a vámolás. Ez is egy álláspont. Mi a másik álláspontot képviseltük, és mivel amúgy is jelenleg a Budapest és Belgrád közötti vasútvonal felújítására igenis szükség lenne, mert jelenleg majdnem 9 óra a menetidő Belgrád és Budapest között, ami már világos alapját adja ugye annak a viccnek, amikor kérdezzük a mozdonyvezetőt, hogy: „Nem tudna gyorsabban menni? De tudnék, de nem hagyhatom el a vonatot.” *(Derültség.)* Ez mondjuk igaz a Belgrád-Budapest-vasútvonalra, és csak nagyon kicsi túlzással. Miközben közép-európai együttműködést építünk, miközben a szerbekkel a történelmi csúcsponton vannak a kapcsolataink, miközben a gazdasági kapcsolatok egyre szorosabbak, ez nyilván egy elfogadhatatlan állapot. Ezt le kell hozni valahova a három óra környékére, de inkább alá. Ez az egyik szempont. A másik meg a cargoszállítás szempontja. Tehát arra kérem a képviselő urat, hogy tekintse át azt a megvalósíthatósági tanulmányt, amelyet átadok önnek, utána akár a közvetlen konzultációra is készen állok, de kétségtelen, hogy ebbe a versenybe beneveztünk.

Azt hiszem, tisztelt elnök úr, hogy darabra válaszoltam minden kérdésre. Hogy minőségileg kielégítő volt-e, ezt bizzuk a képviselőtársaimra, de darabra talán megvagyok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Én is azt gondolom, látva képviselőtársaim tekintetét is, és a mosolyt az arcukon, hogy minden kérdésre kielégítő választ kaptak, úgyhogy ezt köszönjük szépen miniszter úrnak.

Azt gondolom, hogy ha az elmúlt másfél év eredményeit és számaikat nézzük, amelyeket miniszter úr, szokásához híven, nagy precizitással és pontossággal sorolt fel, akkor újra megállapíthatjuk azt, hogy az a döntés a kormány részéről, amely a külügyi terület mellé a külgazdasági területet is odasorolta, egy nagyon komoly sikert és eredményt hozott. Nemcsak azért, mert így minden évben lehetőségünk van arra, hogy miniszter urat meghallgassuk, és nagy élvezettel figyeljük az előadását, hanem azért is, mert valóban, az az óriási harc és küzdelem, ami évről évre folyik nemcsak a beruházásokért, hanem az exportpiacok megtartásáért és erősítéséért, az így a diplomáciai kapcsolatrendszeren keresztül sokkal hatékonyabban és sokkal eredményesebben tud működni. Nagyon örülök annak, hogy általában előrelátó a miniszter úr és a minisztérium is, ami a nemzetközi gazdasági folyamatokat illeti, hiszen, ha visszaemlékezünk, ez a mai napon is szóba került, amikor a keleti nyitás politikája megindult, akkor számtalan támadás érte a belföldi ellenzék és a nyugat-európai baloldal részéről is a kormányt. Mára a számok azt mutatják, hogy ez egy helyes döntés volt.

A következő ilyen döntés, amit a tavalyi évben hozott meg a minisztérium és a kormány, ami pedig a hazánkba érkező beruházások támogatását már nem a munkahelyek számához, hanem a technológiai fejlesztéshez igazítja, azt gondolom, ez is egy helyes döntés volt, és már az idei év azt mutatja, hogy nemcsak a beruházási számok, hanem, ami a magyar lakosság szempontjából talán még fontosabb, az átlagbérek dinamikus növekedésének tükrében, hogy megint egy jó döntés volt, hiszen a magyar emberek olyan minőségi munkahelyekhez tudnak jutni ezáltal, ami egy jelentős életszínvonalbeli növekedést eredményez, ennek pedig olyan hozzáadott értékei lesznek, ami nemcsak a nemzetközi nagyvállalatoknál, hanem a hazai beszállítóknál elhelyezkedő munkaerő bérének a növekedésében is meg tud testesülni.

A harmadik ugyanilyen fontos dolog pedig az a kiegyensúlyozott külgazdasági politika, amit Kelet és Nyugat között megvalósít a minisztérium. Erre pedig azért van különösen nagy szükségünk, hiszen Magyarország fekvéséből adódik az, hogy nekünk mindkét irányba jó kapcsolatokat kell ápolnunk annak érdekében, hogy a világgazdasági folyamatokból, a nemzetközi politika változásaiból a lehető legjobban tudjunk kijönni.

Köszönöm szépen miniszter úr beszámolóját, miniszter úr és kollégái elmúlt másféléves munkáját. Bízunk abban, hogy a következő évi meghallgatáson ismét rekord évről és számokról tud majd nekünk beszámolni. Ezzel a mai meghallgatást lezárom. Miniszter úrnak és államtitkár uraknak köszönöm, hogy a rendelkezésünkre álltak. Szép és eredményes napot kívánok! Egy perc technikai szünetet rendelék el, és folytatjuk a bizottság ülését. *(Rövid szünet.)*

**A fiatalkorúak dohányzásának visszaszorításával és a nemdohányzók védelmével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/6576. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Folytatjuk a bizottsági ülést. Második napirendi pontunk a fiatalkorúak dohányzásának visszaszorításával és a nemdohányzók védelmével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitája. A kormány képviselőit kérem, hogy foglaljanak helyet az asztalnál. Az én információim szerint Frész Miklós

főosztályvezető úr van jelen, a benyújtókat pedig Hadházy Sándor képviselő úr képviseli.

A részletes vitát két szakaszban tárgyaljuk. Javaslom, hogy a részletes vita első szakaszában állapítsuk meg, hogy a jogszabály megfelel a házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki a megfelelőséget támogatja. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ellenvélemény? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs. A bizottság egyhangú döntéssel döntött a megfelelőségről. A részletes vita első szakaszát lezárom.

Áttérünk a részletes vita második szakaszára, képviselői módosító indítványokról kell szavoznunk. Ebben kérném majd részben az előterjesztők, részben a kormány jelen lévő tagjainak a véleményét.

Az 1. ajánlási számon Szilágyi György képviselő úr indítványa szerepel. Hadházy Sándor urat kérdezem előterjesztőként, hogy támogatja-e a javaslatot.

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz) előterjesztő: Nem támogatom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány részéről kérdezem.

FRÉSZ MIKLÓS főosztályvezető (Miniszterelnöki Kormányiroda - NVTNM): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A kormány részéről sincs támogatás. A bizottság tagjait kérdezem, ki az, aki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* 4 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 10 nem. A bizottság nem támogatja a módosító indítványt.

A 2. ajánlási számon szereplő indítványt benyújtója visszavonta, így arról nem kell szavoznunk. Ez összefügg a 3., 4., illetve a 6. pontban szereplő indítványokkal.

Az 5. ajánlási számon Rig Lajos képviselő úr indítványa szerepel. Az előterjesztőt kérdezem.

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz) előterjesztő: Nem támogatom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány képviselőjét kérdezem.

FRÉSZ MIKLÓS főosztályvezető (Miniszterelnöki Kormányiroda - NVTNM): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A bizottság tagjait kérdezem, ki az, aki támogatja az indítványt. *(Szavazás.)* 4 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 10 nem. A bizottság nem támogatta az indítványt.

Miután több egyéni képviselői módosító indítvány nem érkezett, így ezekről a szavazást lezárjuk. A bizottságnak van egy módosítóindítvány-tervezete, amely képviselőtársaim előtt fekszik. Kérdezem az előterjesztőt, hogy támogatja-e.

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz) előterjesztő: Támogatom, igen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány képviselőjét kérdezem.

FRÉSZ MIKLÓS főosztályvezető (Miniszterelnöki Kormányiroda - NVTNM): Igen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A bizottságot kérdezem, ki az, aki támogatja a módosító indítvány benyújtását. *(Szavazás.)* 10 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 4 nem. A bizottság a módosító indítvány benyújtásáról döntött. Így a módosító indítványokról történő szavazás végére értünk.

Javaslom, hogy zárjuk le a részletes vitát. Aki a javaslatomat elfogadja, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. 10 igen. Ki nem fogadja el? *(Szavazás.)* 4 nem. A bizottság döntött a részletes vita lezárásáról.

Javaslom, hogy határozzunk a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról. Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 10 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* 4 nem. A bizottság a részletes vitáról szóló jelentést elfogadta. Így ezt a napirendi pontot lezárjuk. Köszönöm szépen a főosztályvezető úrnak és kollégáinak, hogy a bizottság rendelkezésére álltak.

**A pénzügyi közvetítőrendszert, valamint az államháztartást és a gazdasági stabilitást érintő egyes jogszabályok módosításáról szóló T/7842. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Áttérünk a harmadik napirendi pontra, amelynek keretében a pénzügyi közvetítőrendszert, valamint az államháztartást és a gazdasági stabilitást érintő egyes jogszabályok módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitájára kerül sor. Dr. Zsolnai Aliz főosztályvezető asszonyt kérem, hogy foglaljon helyez az előterjesztői asztalnál. Köszönöm szépen.

Javaslom képviselőtársaimnak, hogy két szakaszban folytassuk le a részletes vitát. Van-e bárkinek kifogása ezzel kapcsolatban? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs.

Javaslom, hogy a részletes vita első szakaszában állapítsuk meg, hogy a törvényjavaslat megfelel a házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 13 igen szavazat. Ki nem ért egyet ezzel? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás. A bizottság a házszabálynak való megfeleléséről döntött. A részletes vita első szakaszát lezárom.

Áttérünk a részletes vita második szakaszára. A törvényjavaslathoz képviselői módosító indítvány nem érkezett. A bizottság sem kíván megfogalmazni módosító indítványt, így nem kell módosító indítványokról dönteni.

Így javaslom, hogy zárjuk le a részletes vitát. Aki a javaslatot elfogadja, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. 10 igen. Ki nem fogadja el? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás. A bizottság döntött a részletes vita lezárásáról.

Javaslom, hogy határozzunk a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról. Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 10 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás. A bizottság a részletes vitáról szóló jelentést elfogadta. Így a harmadik napirendi pontunkat is lezárjuk. Köszönöm szépen főosztályvezető asszonynak, hogy rendelkezésünkre állt.

**Egyes energetikai tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló T/7846. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

A negyedik napirendi pont keretében az egyes energetikai tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitáját folytatjuk le. A kormány részéről köszöntöm Kádár Andrea Beatrix helyettes államtitkár asszonyt és kollégáját. Kérem, foglaljanak helyet az előterjesztői asztalnál!

Javaslom, hogy ez alkalommal is két szakaszban folytassuk le a részletes vitát. Van-e bárkinek kifogása ezzel kapcsolatban? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs.

Javaslom, hogy a részletes vita első szakaszában állapítsuk meg, hogy a törvényjavaslat megfelel a házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Ki nem ért egyet ezzel? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)* A bizottság egyhangú döntéssel döntött a házszabálynak való megfeleléséről.

A törvényjavaslathoz képviselői módosító indítvány nem érkezett, így erről nem kell szavazni, viszont van egy bizottsági módosító indítvány, amely képviselőtársaim előtt fekszik. Erről kérdezem államtitkár asszonyt, hogy támogatja-e a minisztérium.

KÁDÁR ANDREA BEATRIX helyettes államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium): Tárcaálláspont, és támogatjuk.

ELNÖK: Támogatja a tárca. Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki az, aki a módosító indítvány benyújtását támogatja. *(Szavazás.)* 10 igen. Ki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás. A bizottság a módosító indítvány benyújtásáról döntött.

Nem marad más hátra, mint az, hogy javaslatot teszek a részletes vita lezárására. Aki a javaslatomat elfogadja, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. 10 igen. Ki nem fogadja el? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás. A bizottság döntött a részletes vita lezárásáról.

Javaslom, hogy határozzunk a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról. Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 10 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás. A bizottság a részletes vitáról szóló jelentést elfogadta. Köszönöm szépen államtitkár asszonynak és kollégáinak, hogy a bizottság rendelkezésére álltak, így a negyedik napirendi pontot is lezárjuk.

**Az egészséges táplálkozás érdekében a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló T/6860. számú törvényjavaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

Áttérünk az ötödik napirendi pontra, amelynek keretében az egészséges táplálkozás érdekében a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló... *(Molnár Gyula elindul az előterjesztői szék felé. - Közbeszólás: Maradhat ott is! - Molnár Gyula: De egy nagyon régi vágyam válna valóra. - Derűltség.)* Képviselő Úr! Tehát a törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről kell döntenünk. Köszöntöm Molnár Gyula képviselőtársunkat, és megkérem, hogy foglaljon helyet az előterjesztői asztalnál, amivel, most már tudjuk, hogy régi vágyát tudjuk teljesíteni. Ez nemcsak pályafutása, hanem a nap fénypontja is. *(Derűltség.)* Öné a szó.

Molnár Gyula előterjesztése

MOLNÁR GYULA előterjesztő (MSZP): Köszönöm szépen. Egy hosszú beszéddel készültem, tisztelt bizottság, tisztelt képviselő hölgyek és urak. Azt szeretném mondani, hogy abszolút nem politikáról van szó. Mint gyakorló édesapa tapasztaltam ezt meg, és talán, aki már ezen a koron túl van, az látott már ilyen

pillanatot, amikor a kasszánál sorban állnak az emberek, és az utolsó pár méteren olyan kihívások érik a gyerekes családokat, amiket nagyon nehéz kezelni.

Nagyon helyesen önök hoztak egy törvényt az egészséges táplálkozással kapcsolatban, ami definiálja azt a kört, ami egészségtelennek minősül. Azt javaslom, hogy azokat a termékeket, amelyek ennek a hatálya alá esnek, azokat ne lehessen a kasszák közelében tartani, távolabb lehessen tenni. Még egyszer mondom, ezzel egy picit talán békésebbé és nyugodtabbá tesszük a vásárlást a kisgyerekes családoknak, a nagyobb gyerekekkel rendelkezők pedig nem látják ezt a fajta pillanatot. Úgyhogy nem politika. Annyit szeretnék mondani, hogy egy internetes portál - a legnagyobb, és nem az Origo - feltette ezt egyszer szavazásra a nyár vége felé, és nagyon erős kétharmadot kapott az, hogy ezt támogassa a parlament. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslattal kapcsolatban van-e észrevételük, véleményük. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, kérdezem, hogy ki az, aki támogatja Molnár képviselő úr indítványának tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* 4 igen. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* 10 tartózkodás. A bizottság nem vette tárgysorozatba az indítványt, bár annak számos pontjával én magam személyesen is egyetérték. Köszönjük szépen képviselő úrnak, hogy a bizottság ülésére idefáradt, és ezzel segítette a munkánkat. Nagyon örülünk annak, hogy az előterjesztői asztaltól mondta el véleményét, ezzel megtisztelte a bizottság tagjait. A napirendi pontot ezzel lezárjuk.

Egyebek

A hatodik napirendi pont az egyebek. Itt arról szeretném tájékoztatni a bizottság tagjait, hogy a soron következő bizottsági ülésünket november 18-ára, hétfőre tervezzük. Várhatóan 9 órakor lesz a kezdés. Többek között Süli János miniszter úr meghallgatása szerepel majd a napirenden. Természetesen szokásunknak megfelelően, amint végelegesedik a napirend, akkor képviselőtársaim a napirend tervezetét e-mailen is meg fogják kapni.

Az ülés berekesztése

Van-e más bejelentenivalójuk az egyebek között? *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, mindenkinek megköszönöm a bizottsági ülésen való aktív részvételt, a bizottsági ülést bezárom. Mindenkinek szép és eredményes napot kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 9 óra 56 perc)

Bánki Erik
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Horváth Éva Szilvia